

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

ВИДАЄ

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Published by

Ukrainian National Women's
League of America, Inc.

4936 N. 13th Street
Philadelphia 41, Pa.

Грудень

11

December

1962

П-ні Олена Лотоцька, голова Централі СУА, вітає гостей
в час посвячення Дому СУА.

НАШЕ ЖИТТЯ

РІК XIX. ГРУДЕНЬ Ч. 11

Видає Союз Українок Америки
раз в місяць за винятком серпня

Редагує Колегія — Лідія Бурачинська,
Осипа Грабовенська, Олена Лотоцька,
д-р Наталя Пазуняк, Ірина Пеленська,
Марта Тарнавська і Марія Юркевич.

Листування й передплату висилати
на адресу:

4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.
Tel. DA 4-7304

Річна передплата в ЗДА і Канаді
від січня 1959 \$4.00

Північна передплата \$2.50
Річна передплата в Англії 1¼ ф. ст.
Річна передплата в Австралії 2 ф. ст.
Річна передплата у Франції 10 н. фр.
В інших країнах рівноварт. 4 ам. дол.

Поодинокі число 45 центів

Зміст:

Щедрівка

Велике зобов'язання

І. Пеленська: Щедрівка

Д. Ярославська: Біла плахта

І. Книш: Пам'яті Анни Йонкер

Рута: Не посылайте чоловіків до
Централі

Л. Б.: Колишня „перша леді“

Д. С.: Україна у французькому радіо

М. Стельмах: Ще одна світличка

З Різдом Христовим, з Новим Роком!

О. Сулима-Бойко: Дар Божий

Для Енциклопедії Українознавства

Студійні Дні М. М. М.

За Свят-Вечірнім столом

д-р Іван Дідюк: Шкідливий наліг

Є. Котис: Святкуємо!

П. Кізко: Вірш про малого Мирося

Г. Черінь: Дарунок св. Миколая

Л. Полтава: Про святого Миколая

І. Щ-а: У століття „Запорожця“

На обгорпці:

Із посвячення Дому СУА:

Голова Централі п-ні Олена Лотоцька
вітає хлібом-сіллю о. пароха й інших
достойних гостей.

OUR LIFE

VOL. XIX. DECEMBER No. 11

Edited by Editorial Board
Monthly publication except August,
of the Ukrainian National Women's
League of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.
Phone DA 4-7304

Subscription in the United States
of America \$4.00 per year, half year
\$2.50. Subscription in Canada \$4.00
per year, half year \$2.50. Subscription
in England 1¼ pound sterling, per
year. Subscription in Australia 2
pound sterling per year. Subscription
in France 10 n. fr., per year.

Entered as second class matter July
8, 1944, at the Post Office at Phila-
delphia, Penna., under the Act of
March 3, 1879.

Single Copy 45 cents

ПРЕДСТАВНИЦТВА „НАШОГО ЖИТТЯ“

ФРАНЦІЯ:

Mme. Anna Pasternak
16, rue de 5 Diamants
Paris 13e
France

АНГЛІЯ:

Mrs. Myroslawa Rudenska
245 Wigman Rd.
Billborough Estate
Nottingham, England

АВСТРАЛІЯ:

“Library & Book Supply”
Australia
1 Barwon St.,
Glenroy, W9, Victoria

Нова книжка

ДОКІЇ ГУМЕННОЇ

Серед хмаросягів

Збірка оповідань

ЦІНА 2.50 ДОЛ.

Замовляти в Централі СУА.

НА ТЕРЕНІ СУА

Дня 2. грудня — закриття VI. Жіночої
Образотворчої Виставки — 64 Відділ
СУА у Нью Йорку.

Дня 7. грудня — програма „З Різ-
двом довкруги світу“ в Музеї Знання
і Промислу — 22 Відділ СУА в Ши-
каго.

Дня 9. грудня — Враження з по-
їздки на Україну п-ні К. Пелешок —
43 Відділ СУА у Філадельфії.

Дня 16. грудня — Окружний Зїзд —
Окр. Рада СУА у Філадельфії.

Дня 27. грудня — 30-літній юві-
лей — 24 Відділ СУА в Елизабеті.

КРІЗЬ НОВІ ФІЛЬМИ

Second Squad — Друга сотня.

Картина з 2. світової війни під час
наступу альянтських військ у Франції.
Сувору дійсність зм'ягшують прояви
щирої дружби.

Black Tights — Чорні трикоти.

Зразок модерного балету, в якому
проявляються найкращі балетні сили
Франції. Добрий перегляд засобів су-
часного танку.

West Side Story — Історія заходу
міста. Грають — Наталія Вуд, Річард
Беймер, Піта Морено.

Наскрізь модерний фільм прийняв
форму музичної драми для змалюван-
ня нетрів великого міста. Різні шайки
молоді, напружена акція, трагічна роз-
в'язка.

The Lady and The Tramp — Пані
й волоцюга.

У цьому рисунковому фільмі Дізнає
змалював кохання расової собачки з
вуличним волоцюгою. Як усі фільми
того роду — погідний і приємний.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У листопадовому числі Н. Ж. через
помилку подано в підписі під дописом,
що п-ні Іванна Бенцаль є головою 4
Відділу, а вона є пресою референт-
кою там же.

У тому ж числі в рубриці „Замість
квітів“ помилково пропущено, що
ОУЖ Вел. Британії зложив на пресо-
вий фонд Н. Ж. 5 ф. шт.

За недогляд перепрошуємо.

ІЗ ЛИСТІВ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ

Не говоріть нікому!

Посилаю 1 дол. на пресовий фонд.
Не говоріть нікому, що мені 68 років,
49 років живу в Америці і тільки од-
ного долара можу пожертвувати!

Марія Г.

Наше Життя

РІК XIX.

ГРУДЕНЬ, 1962

Ч. 11

ЩЕДРІВКА

Ой, на річці, на Йордані,

Щедрий вечір, добрий вечір
Добрим людям на здоров'я!

Там Пречиста ризи прала,
Вона прала, вимахала,
Повісила на ялині.

Де не взялись янголінята

Щедрий вечір, добрий вечір
Добрим людям на здоров'я!

Понесли попід небесами —
Всі небеса розтворились
Всі святії поклонились.

А тут Господь сів вечеряти

Щедрий вечір, добрий вечір
Добрим людям на здоров'я!

Прийшла до нього Божая Мати:

- Оддай, сину, золотії ключі
- Одімкнути те прокляте пекло
- Випустити ті грішні душі
- Та впустити у святий рай!

Щедрий вечір, добрий вечір
Добрим людям на здоров'я!

- Тільки однієї та й не випускати —
- Бо тая душа сильно согрішила
- Батька й неньку та й полаяла
- Не полаяла, лиш подумала.

Із народнього календаря М. Дикарьова
Валуцького повіту на Вороніжчині

НАШЕ ЖИТТЯ — ГРУДЕНЬ, 1962

Велике зобов'язання

У великому скупченні духа й при увазі цілого світу започатковано в Римі Вселенський Собор Католицької Церкви. Великий здвиг духовенства, вага намічених справ і відгук їх у цілому світі були доказом великої духової потреби цього з'їзду. Її відчув у час папа Іван XXIII, вказуючи у своїй Енцикліці на потребу поглиблення християнської віри й любови, вселюдського миру та достосування Церкви до вимог нашого часу.

Це все освідомлюємо собі тепер, у Різдвяному часі. У звичній метушні святочних приготувань нечасто наша думка спинається на цій перевірці. А вона конечна. Коли відчув її потребу найвищий пастир Католицької Церкви, то тим більше вона потрібна кожній людині, що живе в ім'я Христа.

А в першу чергу це торкається української людини. На нашому сумлінні тяжить не тільки відповідальність за власний шлях і шлях наших дітей. А ми нерозривно пов'язані з масою українського народу, що бореться й терпить на рідних землях. Для них теж наближається Різдво Христове!

Та в яких різних умовах вони зустрінуть його! Щораз менше чинних церков і парохій в Україні, щораз рідше священики проповідують слово Боже. У дні великих свят заряджують працю й під ніякою умовиною її пропустити не можна. Заборонено обряди, що колись прикрашували Різдвяний час. Гучне нево-річне святкування заглушує решту святочного настрою.

Правда, свято Різдва Христового можна зустріти і вдома в набожному скупченні. Піднести духа в щирій молитві, простити ворогам своїм та об'єднатись сім'єю за спільним столом — є в спроможності кожної людини, що того бажає. Але подумаймо про дітвору! Оце молоде, друге чи третє покоління, що виросло вже без гомону церковних дзвонів, без обрядів і традицій! Воно вже не переживає святочних приготувань, не завершує їх у святочно освітленому храмі...

Чи це не зобов'язання для нас? Тим краще приготуватись на прихід Спасителя, тим більш інтензивно пережити його? А головне — впровадити нашу дітвору й молодь у тайну Його народження, щоб вона стала для них великим переживанням. Світлом ялинки і свят-вечірніми обрядами закріпити в них цей піднесений настрій, що нам залишився на все життя.

Колись це вернеться нам сторицею. Не тільки в їх світогляді, що окріпне на Христовій правді. Але й у тому слові Божому, що вони понесуть українській людині на рідній землі.

Христос Раждається!

Головна Управа Союзу Українок Америки шле Різдвяний привіт своїм Окружним Радам, Відділам та поодиноким членкам. Шле щирі побажання посестрам-українкам у Канаді й на інших землях нашого поселення. Кличе „Христос Раждається!“ українському жіноцтву на Рідних Землях та тим, що далеко від України засуджені на каторгу й заслання.

Головна Управа СУА щиро вітає з Різдрвом Христовим і Новим Рокот голову Світової Федерації Українських Жіночих Організацій п-ні Олену Залізник та всі у СФУЖО об'єднані складові організації. Далше шле щирій Різдвяний привіт усьому нашому громадянству. Щоб Христове народження — символ Божої любові — з'єднало нас в одну згідну сім'ю і за ясною зорею великої ідеї повело нас до однієї мети.

ГОЛОВНА УПРАВА СУА

Ірина Пеленська

Щедрівки, як вислів народнього світогляду

Невід'ємною органічною частиною Різдвяних святкувань є його пісні, колядки й шедрівки. Вони пріявні при кожній обрядовій дії, одначе не як її ілюстрація, а складовий чинник. Первісне походження їх треба перенести в ті часи, коли праця й пісенна поезія зливались в одне ціле. Щоб бути корисною, праця відбувалась у супроводі різних обрядів, пісень, замовлювань і заклинань. Кожна пора року, й навіть менше замітні зміни природи, мали свій круг відповідних обрядів.

Подібно, як обряди Щедрого Вечора є пов'язані з цілістю Різдвяних святкувань, так і шедрівки є дуже схожі на колядки й навпаки: багато мотивів шедрівок знаходимо в колядках. Кількісно група шедрівок — менша, але в загальному більш архаїчна. У шедрівках менше новітнього, релігійного чи світського елементу. Зміст шедрівок зумовлений святковою метою самого Щедрого Вечора (кожна шедрівка оспівує або накликає щедрість, достаток, багатство, щастя), далі новорічними ворожіннями й розвагами-забавами з приводу свят і Нового Року.

Не маємо колядок і шедрівок або дуже мало таких, що їх можна б приписати якійсь одній історичній добі. Більшість із них включає елементи різних часів і дій. Це твори, що жили, розвивалися, змінялися, вбирали в себе нові склад-

ники, відкидаючи старі, або прямо накладаючи одну добу на другу, як напр. у шедрівці, що оспівує Матір Божу й поганську богиню любові й весни водночас:

Добрий вечір всім вам,
Щаслива година,
Пречиста Діва породила Сина!
Ладо, Ладо, Ладо,
Всім на світі радо,
Щедрий Вечір на землі!

Часово шедрівки можна поділити за поділом, прийнятим наукою для колядок,* а саме шедрівок з елементами доби племінних богів і родового культу, т. зв. мітологічної доби, куди належать такі акти, як виконування батьком чи матір'ю обрядових функцій, добування жінки силою, приношення звірів у жертву, закликання сил природи, уявлення про будову світу в виді космічного дерева з голубами деміургами. Далі шедрівки часів т. зв. вищої мітології з елементами української поганської релігії княжих часів та княжого побуту з частими згадками про князів, боярів, княжу дружину, походи до Царгороду й за Дунай і т. д. І вкінці шедрівки останньої християнської доби з біблійними мотивами про народження, смерть і науку Христа. Теж із великою кількістю апокрифічних оповідань

* Зенон Кузеля: Передхристиянські релігійно-світоглядові елементи.

про Матір Божу й різних святих, що опоетизовані ввійшли до нашої пісенности з візантійських і болгарських літературних джерел та змішалися з поетичними образами української народньої творчости. У них християнський світогляд заступив частинно або повністю давній поганський світогляд. І так опис створення світу заступлено будовою церкви, магічну властивість колядників приносить врожай заступлено Божою силою, а властивості приписувані силам природи перенесено на Бога та святих.

Але й ці глибоко релігійні мотиви не усунули засадничого хліборобського й величального характеру Різдвяної пісенности. Веселі новорічні шедрівки, що співаються під час ходження „кози“ в новорічний вечір, мають хліборобський характер. Вони супроводять драматичну сцену з козою, яка не лиш розвеселяє, але виступає, як символ врожаю й народження (смерть і оживання кози). Є це теж вечір св. Меланії, що в шедрівках виступає, як весела дівчина Меланка, що є предметом хлоп'ячих жартів:

Наша Меланка неробоча,
На ній сорочка парубоча,
Наша Меланка не сама ходить
Нашу Меланку хлопці водять.

Успіхи хлібороба залежать у великій мірі від сил природи. Тому

його завданням було ці сили прихилити до себе, замовити й зачарувати. В цілій серії щедрівок гостями господаря є сонце, місяць і дощ. Вони попадають тут не як поетичні картини чи стилістичні порівняння, а як магичні, обрядові чинники. Вони мають у різних щедрівках два різні завдання; в одних виступають як сили природи, що діють на ріст і дозрівання плоду на полі:

Нема над мене в цілій вселенній
(каже дощ)

**Бо як я зйду три рази в маю,
Три рази в маю землю скупаю,
Землю скупаю в любовних водах,
В любовних водах, моїх догодах,
Возрадуються жита-пшениці*)
Жита-пшениці і всі яриці.**

В інших щедрівках ці три гості (сонце місяць і дощ) підносять шану господаря і господині:

**Ясен місяць — наш господар,
Ясне сонце — жона його,
Срібні зірки — його дітки.**)**

Величальний момент заховали й пізніші християнські щедрівки. В них бажання звеличати господаря й його родину супроводиться піднесенням до святочного ступня, до товариства Бога і святих. Господар

**Просить Боженька на вечероньку,
Посадив Бога посеред стола,
Святу Пречисту при другім столі,
Усі святії та коло неї...**

Побіч щедрости, достатку, багатства щедрівка має накликає на

*) Збірник колядок і щедрівок, Львів, 1908.

***) К. Стеценко: Українські колядки і щедрівки.

дім щастя, зокрема весілля. Цій темі присвячена велика група щедрівок. У них еротичний елемент опетизований і виступає в різних варіантах. Дівчина губить перстень у воді і його шукає батенько, матінка, брат і сестра, але знаходить лиш милий. Дівчина Касуня пливе рікою й нікому не хоче подати руки, лиш милому.

**Ручку подала, сама виплила,
З Дунаю, море,
Касуню, зоре
Серденько*).**

У щедрівках також виразно накреслені погляди на родинне життя. Українська родина виступає тут завжди, як цілість. Коли колядують і щедрують господареві, то не лиш йому самому, а й „жоні його і діткам його“, коли дівчині, то

**„красная панночка
не сама собою — з батьком,
з ньенькою“.**

Теж і хлопець приймає побажання

„не сам з собою, з отцем, з матінкою“.

Поведінка молодих людей достойна й шаноблива. Коли дівчина йде з церкви і зупинилася в сінях, то

**Сінечки сяють — парубки стрічають.
Парубки стрічають — шапки
знімають*).**

Жінка стоїть завжди біля свого чоловіка-господаря і приймає з

*) Яків Головацький: Галицькі народні пісні.

*) К. Стеценко: Українські колядки і щедрівки.

ним колядників та побажання. Вона вже від найдавніших часів була панею дому, носила при поясі „золоті ключі“, давала накази челяді, висилала ловців на лови, а в пізніших щедрівках — сина до війська, навчаючи його на нову дорогу життя. Її зайняття є звеличувані не менше господаревих; шиттячко вона гаптує золотом, шие золоті ризи, а часто сповняє почесні завдання, як напр. Василева мати, що йде

**„щедрувати, на ризи збирати.
Зібрала на ризи та все золотії,
Понесла ті ризи та до церковці,
Положила та на престолі,
А в ті ризи Христос убрався“.**

Пошана батьків із боку дітей часто відмічувана в нашій пісенній творчості, але чи не найгарніший її вислів дає щедрівка „Ой, сів Христос та вечеряти“. Мати Божа просить Його ключі від пекла, щоб випускати грішні душі.

**Тільки однієї тай не випускати,
Бо тая душа сильно согрішила,
Батька й ньеньку тай налаяла,
Вона не налаяла, лише подумала.**)**

У щедрівках заховані не лиш риси народнього побуту, але й народній світогляд, бо охоплене уривками життя від часів існування роду в племенах аж до найновіших часів. Пісенна форма, строгі закони віршової техніки і любов до традиції допомогли заховатися первісним елементам поруч із пізнішим наверствуванням. Разом із мелодійним і поетичним багатством наша Різдвяна поезія творить все живий, духовий скарб українського народу.

***) Там же.

Біла плахта

Ще в дитинстві, Рена чула, що червона плахта впливає по-бунтарському на деяких тварин і домашню птицю. Але, щоб біла плахта викликувала подібне враження в людини, ніколи не подумала.

У цьому інтернаціональному царстві, в якому тепер жила, здавалося, що цею плахтою буде англійка Мері. Об'їхала вже пів світу шукаючи кращого життя, повиучувалася мов народів серед яких жила, але вважала, що навчитися два слова з мови її чоловіка-поляка, це понад її сили.

„Страшенно трудно! В ім'я чого маю викручувати собі язик? Мені цього не треба!“

Вона могла прийти з возиком скропленим якоюсь рідиною по стерильні речі і на увагу Рени, що так у шпиталі не може бути, вміла відповісти трохи нетерпеливо:

— О, слухай! Не роби з того історій! Все, що тут треба, це взяти ганчірку і витерти!

Ганчірки були й на відділі, з якого вона приходила, але що це не належало до її обов'язків, отже чекала, ще це зробить хтось інший. І тоді в тому інтернаціональному царстві, що йому на ім'я було „Лікарня Самаритянок“, в Рену вперше в житті вступив національний бунт! Як тобі, англійці, не личить це зробити, то мені українці тимбільше! І поклала стерильні речі на лавочку, а не на возик.

А все таки це ще не було червоною плахтою.

І філіпінка Люрдес (від міста Люрд), або Лю, що виявляла деяку незарадність у праці і вищестону, немов вдома залишила череду слуг, що чекали на її розкази, не дратувала її. Ні грекиня Марія, що їй так важко приходилося висловлюватись чужою мовою, ні шотляндка Ева, ні канадійка Урвілля, ні китайка Лі, ні німка Фіні, ні кубинка Марія, ні пакістанка... та ні, ніхто не дратував її, хоч деякі розходження і були між ними!

Побачивши вперше в житті сніг,

Лю бігала від вікна до вікна і не могла заспокоїтись:

— Що це? Сніг? На Різдво? При чому тут сніг на Різдво?! І що будуть робити бідні голуби?!

— Те, що досі, — це шотляндка. — Спати між карнизами божниці, що напроти нас і приходити на обід на травник по твої скибки хліба!

— До якої ж погоди ти звикла на Різдво? — це поцікавилася Урвілля. — Це у вас тепер весна, чи що?

— У нас немає пір року, як

*Веселих
Свят!*

тут. У нас тільки пора дощів і посухи.

— І за тим ти тужиш?

— Я не можу навіть підібрати слів, щоб описати свою тугу за домом!

І тоді за столом стало тихо. Страшенно тихо.

За вікнами, у вчасній темноті, десь там далі у торговій дільниці міста, прибраній вже на свято гірляндами, кольоровими світлами і кумедними дідами морозами, популярно званими Санта Клосами, під спів колядок, під звуки музики і шум авт, узихалися люди, що шукали й купували дарунки

для свояків, знайомих, приятелів. Але ледве чи хтось за столом був у цій хвилині думками саме там, хоч усі вони любили побігти туди. Це були студентки на виміні, молоді люди, що шукали ліпших умовин праці, люди на поселенні. Кожен із них прийшов відклясь і залишив десь у світі когось рідного собі.

— Ми мусимо щось зробити...

— Управа робить!

— Так. Але від нас усіх і для нас усіх!

— Чудово! Для всіх, від усіх!

Думка прийнялася. Але кожен мусів йти хто куди. До праці, до дому, до міста. Люди із більшою ініціативою мали тепер нагоду проявити себе. Від усіх, для всіх!

В кілька днів після цього перед Рениними очима почали літати червоні круги, хоч плахта, яка звисала зі стелі на двох шнурах в ідальні була біла і невинно височіла над столом, призначеним для лікарів. Вона була заповнена написами різної форми, величини, вигляду. Бігли з гори вниз китайські й японські, стріляв угору готик, котилася рівненько латинка, формуючись, ніби мозаїка, у щораз інший взір, загненими палочками помандрувала від ліва до права ізраїльська і навіть кирилиця пошкандибала слідом за іншими. Усі вони намістилися під найбільшої величини англійським написом.

Ніби мапа різної форми, що лініями означувала кордони країн, поглядали на Рену любов, туга і

Вельмишановній Голові СУА п-ні Олені Лотоцькій, членам Головної Управи СУА, шановній голові Окр. Ради п-ні Наталії Лопатинській, дорогим членам 43 Відділу СУА і їхнім родинам та всім нашим приятелям

РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає 43 Відділ СУА

За Управу:

Анна Суха, секретарка

Осипа Грабовенська, голова

і гордість представників народів, що були в лікарні. Не було тільки одного, для мільйонів-мільйонів людей дорогого Різдвяного привітання, хоч Рена стояла отут же, хоч її знали по відділах, в управі, в їдальні, в магазині та скрізь у лікарні!

Біла плахта перемінилася в червону і маяла перед очима, збуджуючи бажання стягнути її зі шнура і кинути на землю, або бігти кудись і до когось і питати: Яким правом? Чому, як „від усіх і для всіх“ — я одна зі своєю мовою залишилася поза межами того? Чому позісили, не презірівши чи всі вже написали? Кирилиця, як і латинка, вона не тільки для одного народу!

Вона мусіла діяти. Вона мусіла щось робити, якщо взагалі ця плахта мала ще висіти, як підійде вечір самодіяльної творчості на Різдвяному прийнятті, сценку для якої ладили саме під тою плахтою!

— Чим писали? — спитала в Лю.

— Тушом і пензлями.

— А вони де?

— Викинули їх!

— А ви не знали, де мене знайти?

— А це не моя ідея! Я нічого не знаю.

Ніхто не знав. Не було того, що подав цю ідею. Зник.

Мері, яка ніколи в житті не була без своєї мови, висловила увагу:

— О, не роби історій! Там з боку маєш напис!

— Це не мій!

— А яка різниця?!

— Зітри свій! Яка різниця!

Марія-грекиня зрадила їй на решті ініціаторів:

— Це інтерни в службі на клініці нудьгували одної ночі і вдумали таке. Вони не знали про тебе.

Від серця трохи відтягло. Але діяти треба було необхідно. Доки вона, доти її мова!

Чим можна було писати на полотні, що свobodно звисало із стелі і хиталося ніби прапор, коли відчиняли вікно? До того ж за столом постійно сиділи якісь лікарі, а вона могла бути в їдальні або п'ятнадцять хвилин вранці, або тридцять уполудне. Але не

Із посвячення нового Дому СУА у Філадельфії:

О. парох Василь Головінський при посвяченні. Вгорі видніє таблиця фундаторів; стрічку, що получена з нею, держать провідні Союзянки: пп. Наталія Лопатинська, Катерина Пелешок, Ольга Салук, Марія Ржепецька.

At the dedication of the UNWLA Building in Philadelphia:

Very Rev. Basil Holowinsky officiating.

піддавалась. Узброївшись у все, що могла знайти — не допускаючи інтерна сісти на крайнє крісло і вибачившись перед тим, що сидів, опинилася Рена перед плахтою. Могла сягнути рукою тільки до її долішнього лівого кінця. Від дотуку її руки плахта захиталася, витягнулася, посунулася, ніби жива істота, що бунтується проти насилля. Від ручки лишилася пляма, від олівця ні сліду, кредка проховзнула, від мастила вправді щось залишилося, але ні трохи не схоже на букву.

Все здавалося безнадійне, нездійсненне.

— Що ви робите? — підняв голову резидент-в'єтнамець.

— Пишу Різдвяне привітання!

— Ще одне? В якій мові?

— В українській!

— Помогти вам?

— Ні. Дякую.

Стрілка годинника пересунулася вже за дозволена їй пору. Це тільки одна хвилина — сказала собі Рена і не зражувалась невдачею. Дозволите на хвилинку? — спитала в'єтнамця, нав'яна новою думкою і вхопила медичну книгу, що стояла біля нього. Підсунувши її під плахту, натягнула полотно і приложила до нього японське мастило. Полотно стало

більше слухняне, не витягувалось, але посувалося за мастилом. Трєба було зменшити натиск. Стрілка знову пересунулася на одну хвилину. Але Рена не бачила її. Білі ниточки втягали вже кольор мастила формуючись у літери: „Веселих Свят!“ — появилася на решті на полотні і Рена відступила і дивилася на те ніби мистець на свої перший твір! Тепер плахта була знову білою, вона стала справжньою мапою, ні, з'єдиненими клаптиками землі, на яких живуть народи.

Вказівка годинника могла впевнити її, що нагорі чекає на неї упізнання, або питання чому спізнилася, але справді це не мало ніякого значення! За свої змагання її предки давали навіть життя!

УСПІХИ ЖІНОК

Наша танечниця Рома Прийма відбула тепер концертне турне по Європі. Услід за її виступом в Атені відбувся такий у Женеві. Черговий був намічений у Відні, а останній у Парижі. Всюди вона зустріла випродані залі й дуже прихильну критику, вітали її також в американських амбасадах. Музичний супровід спочивав у руках її матері проф. Івонни Прийма.

Пам'яті Анни Йонкер

Вже проминуло чверть сторіччя, як в українському громадянстві залишилося по ній місце, велике й опустіле. То в соняшний день весни 1936 р. хоронено в Вінніпегу цю велику громадянку й неповторну патріотку. Як незвичайне було її життя, так і остання дорога перемінилася на небувалу всенародню маніфестацію з тисячами учасників, при звуках дзвонів усіх церков, з повіями жалібних прапорів на всіх українських установах, із množеством вінків, що горою вкрили свіжу могилу передчасно померлої — Анни Гумінілович-Йонкер.

Життєпис цієї вийнятової жінки ще ніде не друкований і не залишилася по ній ніяка писана біографія. Насправді бо, не жила вона собою, ні для себе. „Україна понад усе“ — це не врочистий клич, але кожночасний і буденний зміст її життя.

Особлива доля судилася цій стрункій, золотоволосій, з ясними очима Гані Гумінілович, що шістьнадцятьрічною юнкою виїхала з рідного містечка Калуша в Західній Україні — далеко, „в світ за очі“, аж за море, до Канади. Тут у Вінніпегу вона скоро віднайшла себе в гурті земляків, що творили перші організації. Аматорські вистави, концерти, дискусійні доповіді, вивчення мови нової країни, чорна робота в готелях і ресторанах враз із сценічними успіхами виповняли нове життя серед веселі громади молоді. Проте сумний фінал невдалого подружжя приніс молодій матері, покинутій із двома діточками, нужду й багато горя. І саме в цій, здавалося, безвихідній ситуації наступив суто романтичний перелік. „Попелюшку“ полюбив багатий і відомий лікар голландського походження, д-р Генрі Йонкер.

Але дарма, що муж перевищав її суспільним становищем і освітою: Анна зразу зуміла приєднати його увагу й почування до свого українського світу. Тільки сильні індивідуальності позначені таким даром впливу. А Анні Йонкер не бракувало енергії, віри, завзяття,

палкого серця й самопосвяти. І з того часу правдива її біографія писалася на скрижалях подій українського національного життя.

Відродження української державности в огні світової війни сколихнуло українцями по всьому світу. У тій великій історичній події Анна Йонкер найшла могутній товчок для своїх зусиль. Усе своє життя присвятила вона справі здійснення цієї найвищої ідеї. Вроджений їй аристократизм національного почування підказував їй, як мало світ знає про Україну. Її дім був пристанню і духовим центром, куди збиралися найсвідоміші діячі, де гостювали приїзди українці й визначні представники рідного краю: проф. Іван Боберський, д-р Осип Назарук, полк. Євген Коновалець, д-р Володимир Сіменович, Олена Кисілевська, Василь Авраменко й багато інших. В її гостинній хаті часто перебували видатніші одиниці канадійських урядових кол, парламентарні послы, провінційальні й міські достойники, суспільно-громадські діячі.

Діяльність Анни Йонкер була дуже різnorodна й охоплювала багато ділянок. За свідченням її сучасників, можна б налічити сотні, а то й тисячі осіб, що діставали від неї особисту моральну й матеріальну допомогу, якої вона нікому не відмовляла. Робила це вона без тіні самореклями. Наприклад, захоплюючись танковим фестивалем В. Авраменка, мало хто знав, що барвисті костюми закуплено грішми Анни Йонкер. Коли висилано запрошення з даровими білетами найкращих місць на концерт хору О. Кошиця до англо-мовних громадян, ледве, чи хто догадувався, що всі ці десятки й сотки вступів оплачувала Анна Йонкер. Те саме було з прикрашенням заль, трибун, із прапорами для маніфестацій... На чільні українські культурно-освітні установи й організації вона не щадила тисячів доларів.

Про глибоку ідейність і надзвичайний розмах її громадсько-патріотичної роботи свідчить заснована нею незалежна жіноча орга-

нізація „Канадійсько-Українське Жіноцтво“, що перша в історії українського жіночого руху в Канаді ввійшла в близьку співпрацю з загально-канадійськими жіночими організаціями, а в парі з тим вказувала українкам шлях до об'єднання. В дуже короткому часі організація ця найшла дорогу до парламенту Оттави, секретаріату Ліги Націй, світового Міжнародного Жіночого Конгресу... Єдність і солідарність з усім українським жіноцтвом виявила Анна Йонкер своєю участю в Українському Жіночому Конгресі 1932 р. в Нью Йорку.

Як кожна визначна особистість, Анна Йонкер мала своїх беззастережних прихильників, але не бракувало їй і ворогів. Ба, навіть ті, що користали з її матеріальної допомоги, стараються применшити її роллю до виключно щедрих пожертв на національні цілі. А коли в наслідок легковаження слабкого здоров'я в організаційній праці прийшла невилічима недуга — мало хто навідувався до своєї колишньої добродійки. Зате після її смерти забрано від родини багате її листування з визначними діячами, а особливо з такими, як Софія Русова, Ганна Чикаленко, Олена Кисілевська, Мілена Рудницька й ін. Зникли теж, мовляв для музею, різні світлини, свідки зустрічей і поїздки в Україну. Ще й досі можна від декого почути докір на адресу Анни Йонкер, що... зруйнувала чоловіка й дітей своїми „княжими“ дарами на українську справу.

Було щось непонятне для пересічних обивателів у саможертві Анни Йонкер, що зреклася вигоди й добробуту, що втративши майно, навіть у кінцевих нестерпних муках — не забувала про висилку грошей до рідного краю. Українська стихія об'являлася як щось на диво містичне й іраціональне навіть у цю її „останню, тяжку мінуту“!..

Воістину, таких як Анна Йонкер немає багато — але такі і тільки вони творять з етнічної маси — **націю**.

Дуже не люблю просити про щонебудь мого чоловіка. Не тому, щоб він не хотів зробити, а так, просто, — не люблю. Як сам додумается — інша справа, але, просити, таки не люблю.

А все таки прийшлося попросити. Якраз, на день перед посвяченням Дому Централі у Філадельфії, заблукала до мене грипа, чи, як то тепер кажуть, „флю“. Я вправді ніяка делегатка, з нашого Відділу хто інший вже мав їхати до Філадельфії, (є у нас „заслужені“) — але, поїхати хотілось. Пам'ятаю, як наша пані Голова минулого, 1961-го року вліті, скрині пакувала ще на Френклин, перед тим заки перебралась Централі на нову домівку „на Північ“, як воювала з усякими там міськими „зонінгами“, що не хотіли нас пустити на нове місце... Пам'ятаю минулорічний Щедрий Вечір на новій хаті, ще не посвяченій... дуже я хотіла поїхати подивитися на врочистість благословення.

Пробувала я просити дочку: „Ідь, доню ти, за мене! Скажеш мені, як там було...“ але, де там! Якраз у них у студентському клубі випала дискусія на тему: „Чому старші нас не розуміють?“, то шкода було говорити. Каже: „Я на СУА, мамусю, сама знаеш, ще так на сорок років за молода. Як вийду заміж, мої діти покинуть „гай-скул“, тоді, що іншого. А так, всі там будуть на мене дивитися, що я там роблю?“

— Я поїду! — заявив рішуче і несподівано голос з-поза „Дейлі Нюз“. — Хтось мусить рятувати гонор дому. Мати хвора, донька за молода, синові — я навіть боявся б згадувати! Я поїду. Мені що? Я під Бродами танків не боявся — (ну, скажім..., не дуже боявся), — то що мені може тих

Салатка Руті

Не посылайте чоловіків до Централі

пару ба., достойних пань, зробити? Я їду.

Нема вже між нами багато часу на пестоші, але цим разом, я була б його поцілувала. Він, мабуть, щось відчуз, бо окуляри знову скрилися за газетою і лише по хвилині додав:

— Тут, в „Америці“, пише, що того року впадуть швидко сніги, в половині листопада. Якби мене засипало по дорозі до Філадельфії, то буде знак, що встоятись не було сили. Але, — додав по хвилині, — певно і так снігу не буде. Я редакторів „Америки“ знаю, всіх чотирьох, включно з координатором. Снігу напевне не буде.

Снігу, ясна річ, не було і мій герой повернувся досить швидко, бо десь коло пів до другої години вночі. Трохи підспівував під носом: „Ми йшли до бо-о-о-ю, темної но-о-очі!“, але дуже тихенько, бо не хотів мене будити (я і так не спала!), і з того я відразу пізнала, що він, крім Дому Централі, відвідав ще й бару „Тризуба“ у

Філадельфії (лиш два бльоки одне від одного).

Ранком, ще перед сніданням, він почав здавати звіт:

— То, бачиш, моя дорога, було так: отець парох з Найставну покрупив дім, ваша пані цисарева... (не дивися так на мене, я паню голову Лотоцьку шаную так само щонайменше як ти, але не можна щось сказати?) — отже, пані Голова, хай тобі буде, вітала хлібом і сіллю, пані Союзянки тримали стяжки — всі вони там були, починаючи від тої пані, що нас дванадцять років тому вітала від ЗУАДКу в порті в Нью Йорку, пам'ятаеш?, аж до тих делегаток з твого Відділу, (дуже на мене видивлялися, що я, мовляв, тут роблю, а моєї жінки нема, — буде якась свіжа сплетня, певно скажуть, що я за якоюсь делегаткою приїхав...).

— Ти не розповідай мені про сплетні, а кажи, як там було? — Я трохи знервувалася. — Чи я тебе по те там посилала?!...

— Зараз, все буде, — відповів мій чоловік із гідністю. — Слухай: Потім, розуміється, говорили де-

Із посвячення нового Дому СУА у Філадельфії:

Стрічка, що получена з таблицєю фундаторів, у руках Союзянок. зліва — пп. Наталія Лопатинська, Катерина Пелешок, Ольга Салук, Марія Ржепешька, д-р Ірина Крамарчук, Ольга Граб, Осипа Грабовенська, Катерина Хом'як.

At the dedication of the UNWLA Building in Philadelphia:

Leading UNWLA members holding the ribbon which is connecting them with the founders plaque.

легати. Кожний, очевидно, говорив про свою інституцію, а не про США і Дім Централі. Один говорив про клич „Свій до свого“, бо був з купців, другий про забезпечення, бо був з асекурації, ще одна про снів, бо була з мішаного хору, один про дітей, бо був учитель...

Тут, мій чоловік хихикнув:

— Каже той професор (пам'ятаю його з Дивізії): „Де жінки, там діти...“, а одна з наших Союзників йому з „фльору“: „Та, пане професоре, та то вже не дуже, бо ми вже старші...“

— Ну, і так говорять і говорять, всі ці „чужі“ прелегенти, а „свої“, пані з Відділів, стоять і чекають, коверти з „зеленими“ в руках тримають, хотіли б вже і до Ньюарку, і до Нью Йорку, і до Честеру, і до Балтимору і ще хто куди...

— А ти до бари, до „Тризуба“... — я не втерпіла.

Він глянув скоса, з-поза окулярів, але продовжував:

— І каже той один промовець, що жінки з чотирьох вуглів хати, два тримають... А тут уже наша Бабця не втерпіла...

— Бабця Чайковська? — втручаю запит.

— Знаеш! — обурився мій звітодавець. — Ти, власне ти, питаєш, знаючи добре, що в „Союзі“ є лиш одна Бабця?... Ну, і не втерпіла наша Бабця і перериває промовцеві: „Ну, подивіться, люди, дотепер то казали, що жінки за три вугли хату тримають, а він уже один нам забрав... Та то треба, щоб ви нам ще той четвертий відступили, тоді може був би порядок у нашій громаді!“

— Ну, а що потім було? — питаю, коли мій звітодавець замовк.

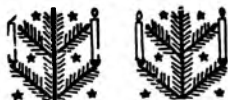
— Нічого... Я ще мусів довідатися, чи Дзюхо Чижович буде грати на лучнику, чи на крилі на другий тиждень...

— І тому ти мусів піти до „Тризуба“ і приїхав аж-аж... о пів до другої?...

Мій чоловік винувато мовчав. Лиш окуляри блистіли...

І посилай тут чоловіків...

Рута

Колишня „перша леді“

Американська преса широко обговорила смерть Елінори Рузвелт, колишньої „першої леді“ Америки, що до останку своїх днів була на овиді громадсько-суспільного життя. Її постать викликувала багато суперечних поглядів. Та особливі прикмети її вдачі ставили її завжди в центр громадської opinii і вона її не лякалась.

Незвичне було життя цієї жінки. Осиротівши рано, вона попала під опіку бабуні, строгої жінки, що не любила невродливої внучки. За тодішнім вихованням освіта молоді дівчини була дуже поверховна, але Елінора доповнювала її самотужки читанням. Безрадівна юність не вбила в ній життєрадісності. Навпаки, в неї розвинулось уміння ладити в трудних ситуаціях. Її бистрий ум притягував, і вже в віці 21 літ вона вийшла заміж за далекого свояка Френкліна Делано Рузвелта.

Перші роки її подружнього життя були виповнені radoшами материнства. Але й тут життя вимагало від неї уступок, бо владна мати чоловіка встрявала в життя молоді пари. Та справжня життєва проба настала, коли в 1921 р. її чоловік захворів на дитячий параліж. Здавалось, що він уже ніколи не прийде до сил і все життя буде прикований до крісла. Елінора вірила, що цю недугу можна перебороти. Завдяки її підтримці стан здоров'я став поправлятися, поверталась у хворого охота до життя, до праці. І дійсно — в 1924 р. він став сенатором, а пізніш губернатором стеїту Нью Йорк.

Із політичною кар'єрою чоловіка почалась і громадсько-суспільна праця його дружини. Спершу вона перейшла громадську школу в жіночих організаціях, пізніше стала працювати унутрі демократичної партії. Цю сторінку її діяльності характеризують дві прикмети: увага для суспільних справ і незвичайна рухливість. Першу можна зрозуміти, на глі її трудною дитинства, а друге пов'язане з недугою її чоловіка, якого хотіла в певному напрямку заступити. Роки його президентства (1932—1944) вона провела дуже активно. Та найбільш відома вона зі свого виступу в ОН, коли мужньо протиставилась домаганням Вишинського репатріювати всіх біженців з СССР та сателітних країн.

Українські чинники зіткнулись із Елінорою Рузвелт двічі. Вперше це

було тоді, коли вона об'їздила табори ДіПі в Німеччині, бажаючи пізнати цю проблему повоєнної Європи. А вдруге в 1958 р., під час зустрічі з представниками Союзу Українок Америки, для передискутування її висновків із подорожі по СССР. Ще один доказ її ворушкового ума, що забажала пізнати становище інакше думаючих, дарма, що не все до того приміновалась.

У нашому суспільстві Елінора Рузвелт не мала симпатій. Дружині президента, що був спричинником Ялтинського договору, не можемо забути цього й дальших коекзистенційних кроків. А що її особистий вплив був дуже видатний, то безумовно й на неї спадає певна відповідальність за те. Пригадуємо це у хвилину її смерті з нагоди різного насвітлення її постаті.

Л. Б.

ГОСТІ В ЦЕНТРАЛІ

У липні навідався до Централі США п. Омелян Коваль, голова Світової Спільки Української Молоді, що прибув на 3'їзд СУМ із Бельгії. У довшій розмові цей опікун молоді торкнувся плячів СУМ у виховній ділянці, що живо цікавлять також виховну референтуру США. Розказав теж про умовини праці в Бельгії, де є 14 шкіл українознавства.

Трохи пізніше прибув до Філадельфії інж. Осип Бойдуник, голова Української Національної Ради. Відвідуючи Централю США пан голова розказав про умовини своєї подорожі по країнах Півд. Америки та торкнувся мобілізації сил, яку вважає кінцевою на всіх відтинках нашого життя. Пані з Екзекутиви США в оживленій розмові відгукнулись на ті справи.

У вересні відвідала Централю США п-і Анна Ганьківська, голова Фінансової Комісії СФУЖО з Торонта. Як дочка покійної голови СФУЖО бл. п. Олени Кислевської вона добре обізнана зі справами жіночого руху. Тому цікаво було їй оглянути новий Дім США та ствердити значення цієї єдиної домівки української жіночої організації у вільному світі.

Наше інтерв'ю

Україна у французькому радіо

Дня 22. жовтня ц. р. на хвилях французької радіостанції „Франс III“ заповідач проголосив, що проф. Марі Шеррер виголосить доповідь „Україна в складі Російської імперії XVIII століття“. 29. жовтня на тих самих хвилях п-ні Марі Шеррер виголосила другу доповідь „Український філософ Григорій Сковорода“. Опісля в неділю обидві доповіді були вдруге виголошені для студентів на хвилях „Радіо Сорбон“.

Доповіді ці відбулися в циклі „Пізнаймо Східню Європу“, що його проводить на хвилях французького радіо проф. Паскаль. Українці, що живуть у Франції, з великим заінтересуванням слідкували за доповідями, бо всім нам відомо, що багато славистів наставлених дуже опортуністично й знають лише Росію, і від цього русофільства не відступають.

Доповіді, призначені для французького слухача, виголошені були дуже добре. Доводилось мені розмовляти з кількома французами і для них це було нове відкриття. Розуміється, що в 12-миновій доповіді дуже тяжко докладно переповісти одне століття життя народу і то в дуже складному положенні. Але п-ні Марі Шеррер зуміла вибрати дуже важливі моменти того століття, щоб підкреслити живучість, окремішність народу і його боротьбу за свободу.

В доповіді про Сковороду переповіла його життя, діяльність і філософію. Підкреслила його високе формування, знання й оригінальність.

Обидві доповіді виголошені дуже спокійно і річево, без зайвого патосу й пропаганди. Факти говорили самі за себе, а прегарна дикція дала життя фактам.

Знаємо, що в циклі „Пізнаймо Східню Європу“ мають відбутися ще доповіді про XIX століття. Чи проф. Паскаль запросить п-ні Марі Шеррер, щоб вона дала доповіді і про Україну того часу? Побачимо!

А тепер дещо про саму проф. Марі Шеррер.

Проф. Марі Шеррер — французька, керівник катедри української мови і літератури при Державній Школі живих східних мов, наслідниця й учениця проф. Ілька Борщака. Славистичні студії вивчала на університетах у Страсбургу і Парижі (проф. Андре Мазон), у Празі (проф. Альберт Пражак, Іжі Горак, Янічек Махал). Опісля в Парижі працювала в Славистичному Інституті у проф. А. Мазона, а українську мову і літературу вивчала у проф. І. Борщака. Під його керівництвом і під протекторатом проф. А. Мазона написала книгу про українські думи, перекладаючи їх на французьку мову. (*Les Dumes Ukrainiennes. Epopée cosaque, Paris, 1947*).

Славистика інтересувала її давно. Щойно в Празі зрозуміла, що це властиво є славистика. Не лиш визначні професори славистики Праги і її бібліотеки, багаті в славистичну літературу, дали їй це зрозуміння, але той правдивий славистичний дух, який панував у Празі серед славистів. Чехи наряд малий, але вони найкраще зрозуміли цілу слов'янську родину (тут говориться про славистів) і оцінили вартість кожного слов'янського народу, при чому не вивищують себе, як це роблять, наприклад, росіяни. Вони зрозуміли, що кожний слов'янський наряд має свої притаманні культурні цінності і може внести їх до спільної слов'янської і всесвітньої культури.

З української літератури п-ні Шеррер найбільш заінтересована Іваном Франком. Франко є найбільш європейський. Це могутня і всестороння постать, яка на багато випередила свою епоху. Лірика його є прегарна, дуже людська, але мало знана і досліджена. Франко такий же добрий прозаїк, як і поет, але мало оцінений українцями й чужими. Що його чужий світ не знає, це таки вина самих українців. Не знати, що більше подивляти у Франка: письменника, науковця чи людину. Одним словом можна сказати: це велетень духа!

Проф. Марі Шеррер
Prof. Marie Sherrer had a lecture on Ukraine of 18th century on the Paris radio.

Знаємо, що проф. Марі Шеррер підготовляє деякі переклади з Ів. Франка на французьку мову. Її неї така вдача, що як щось не є вже готове, перевірене, виправлене — про це не говорить. А має також готові переклади з лірики Шевченка, які ще не були друковані.

Майже на кожному французькому державному будинку вириті дуже гуманні слова з часів революції: „Свобода, рівність, братерство“. На практиці залишились вони тільки звуком, як усякі інші в світі великі кличі, хартії і т. п. Але у проф. Марі Шеррер це не пустий звук. Як французька вона бореться за те в ім'я гуманності і правди. Колись як будуть описувати жінку з другої половини XX століття, яка мала повну свободу і змогу бути повновартісною одиницею своєї держави — можна буде подати проф. Марі Шеррер, між іншими, як тип такої жінки.

Д. С.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ВІДДІЛ

Маємо багато читачок, що живуть далеко від українських осередків у ЗДА. Через те не можуть належати до СУА й відірвані від інтересів і завдань організованого жіноцтва. Чи знають вони, що могли б стати членами Центрального Відділу СУА?

Ця форма членства встановлена вже давніше при Централі для тих, що не мають Відділу у своїй місцевості. Свою вкладку вкладають до Централі та є з нею в безпосередньому контакті. Покищо гурт їх малий, але змагає до збільшення. Прохаємо зголошуватись!

До читачок Нашого Життя

На загальне бажання читачок і згідно з ухвалою Конвенції СУА поширюємо кількість сторінок у журналі, щоб ми могли містити певість, подавати більше звітів і дописів із Відділів СУА та частіше друкувати взори, ручні роботи і т. п.

Це потягає з собою збільшення видатків на журнал, тим більше, що передбачена звишка поштових оплат у 1963 році. Тому з днем 1. січня 1963 р. наша передплата підвищиться і буде виносити 5 доларів, а поодинокі число коштіватиме 50 центів.

Думаємо, що ця підвишка знайде зрозуміння серед читачок нашого журналу, бо в кращому вигляді й змісті його знайдуть вони більше вдовolenня.

Хто прислав передплату на майбутній час ще в 1962 р., **ТОЙ НЕ ПОТРЕБУЄ ДОПЛАЧУВАТИ РІЗНИЦІ**. Ми вдячні тим передплатницям, що вплатили її в час. Окрему сердечну подяку складаємо всім жертводавцям за пожертви на пресовий фонд журналу!

Змагання за приєднання передплатниць для Нашого Життя дало гарні вислди. Про те повідомляємо постійно в журналі й сердечно дякуємо тим, що причинюються до поширення круга наших читачок.

Гарний відгук зустріла також акція „журналу для бабусі“. Дотепер зголосилося 35 жертвенних одиниць, що уфундували журнал для бабусь та інших незможних читачок. Від їх імени складаємо фундаторам ширю подяку за те!

З Різдвяними Святами і Новим Роком ширю вітаємо всіх наших читачок і бажаємо їм багато щастя й добра в 1963 р.

АДМІНІСТРАЦІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС СУА

Вістка про Літературний Конкурс на сатиричний твір знайшла живий відгук. Сатира — це могутнє знаряддя, що не тільки розважає й тішить, але й повчає. Тому в своїх листах Управи Відділів висказують вдовolenня й зацікавлення з цього почину.

Оцим ще раз заохочуємо всіх талановитих людей із добрим пером і вмінням спостерігати — щоб спробували своїх сил. Темою сценки-одноактівки може бути яканебудь ділянка нашого життя. Без злоби й помсти, а з добродушним дотепом і сміхом можемо торкнутись і найтруднішої проблеми. Спробуйте!

Реченець нашого Конкурсу закінчується дня 30. квітня 1963 р.

Улюблена книжка

Голос молоді

Хоч і живемо далеко від рідного краю, від багатого чорнозему, хоч і опинились ми розкинені всюди, то все таки при добрім бажанні маємо доступ до українських книжок. Шкода, що люди, а здебільшого молодь так мало часу присвячує книжкам. Адже з них ми черпаємо багатства невідомого, чи то з минулого, чи про сучасність, що збагачує нашу уяву, а головне — цим

шляхом зберігається знання нашої рідної мови. Кожна книжка — це поза країна, що нас чогось навчить.

Впродовж короткого часу я прочитала ряд цікавих книжок, а двома дуже захопилась. Одна з них була „Жайра“ Ольги Мак, а друга „Проти переконань“ тієї ж авторки. Відчувається в них ідейність авторки, багата мова, ніжність і сила духа.

Ірина Михалевич

Історичні твори

Із книжок останнього часу мені найбільше подобались „Святослав“ Семена Скляренка і „Лебідка“ Ольги Мак. Це історичні повісті, що справді відзеркалюють добу.

Софія Волчук, Бофало

Добре змальовані характери

З радістю прочитала я Ярослави Острук „Провалля“. Добре подана фабула твору, легкий, елегантний стиль і добре змальовані характери осіб.

Читачка з Шикаго

Дивує мене, що поміж відгуками на улюблену книжку лиш раз була згадка про Наталену Королеву. А це така багата письменниця! Люблю читати її „Предок“ і „Що є істина“, що переносять нас в інший світ.

Читачка з Філадельфії

З листів до Редакції

Велика неволя

Я давня читачка Вашого журналу. На жаль перервала передплату через важні родинні непорозуміння, але тепер уже це наладалось. Все ж таки жалію за втраченими числами. Вони правду говорили, бо я мала нагоду переконатись про те, будучи в рідному селі. За десять днів мого побуту я багато не довідалась від тих замучених чужою працею людей. Але те знищення доріг, запущені, неорані роками поля, ті сумні села самі за себе говорять. Не бачила я ні однієї загороди, а тільки похилі й розвалені хати, де люди листям засипають двері. Де колись стояли стійки й були господарські будови різного роду, там тепер садять картоплю. А бояться один одного! З того всього я багато зрозуміла й порівняла з тим, що пише в нас у Канаді робітнича преса про щасливе нове життя. На ділі то є велика неволя нашого народу!

Ми були обое з чоловіком, але не разом. Його возили, доглядали й розказували про щось, чого в селах не видати, а я не бажала такої обслуги, хоч дуже ввічливо ставилися до мене. Тільки вечорами приходили до мене мої давні товаришки, куми і приятелі, що залишилися в живих, але нічого й про ніщо не говорили. Пізніше я довідалась, що було чимало вірних теперішній владі, а в день неголосно, але ширю все розказали, що я й власними очима бачила.

Може вже й забагато пишу, але такої панцини, як наш народ тепер переживає, я ще в історії не знаходила, а люблю читати й продумувати над тим.

Читачка з Канади

ПАМ'ЯТНИК Т. ШЕВЧЕНКА У ВАШІНГТОНІ

Комітет Пам'ятника Т. Шевченка повідомив недовно тому про вислід наради Жюрі, яке признало 1. нагороду за проект Левові Мол-Молодожанинові з Вінніпегу, а 2. нагороду Андрієві Дараганові з Брукліну. Окрім того призначено п'ять почесних відзначень за дальші проекти.

Побудова пам'ятника увійшла в нову стадію. Усі Відділи і членки СУА, що ще не дали своєї пожертви, повинні якнайскорше зложити її.

Світличка 59 Відділу СУА в Балтиморі:

Зліва вчителька п-ні Ольга Пісецька, а зправа опікунка п-ні Марія Хархаліс.
Day Center for children of UNWLA Chapter 59 in Baltimore., Maryland, arranged a costume party.

Ще одна світличка

У ряді наших станиць, що вже довгий час навчають малу дітвору, треба представити ще одну. Дитяча світличка в Балтиморі діє вже від 1960 року. В гарно прибраній, чистій кімнаті при гр.-кат. церкві провадиться ця праця. Малі дошкільнята збираються тут раз на тиждень, у суботу. Вони навчаються українських пісень і віршиків та граються у своєму крузі.

Кожна лекція триває дві години. Діти привозять з дому перекуску, яку потім з'їдають спільно за столом.

Світличку заснував у 1960 р. 59 Відділ СУА. Її веде п-ні Оксана Пісецька, а їй до помочі є завжди охоча п-ні Марія Хархаліс. Неабиякого труду вимагає ця праця. Але провідниця світлички — невтомна. Завжди з усміхом на устах та ласкавим словом до дітей чи їх батьків, переборює всі перешкоди.

Дітей є приблизно 20—24. Гарна громадка, що вимагає великої уваги! Щотижневі заняття треба так планувати, щоб підготувати дітей до якоїсь імпрези. Це ж ве-

лика радість не тільки для дітвори, але й їх батьків!

У лютому 1962 р. влаштовано для дітей костюмову забаву. Яка це була втіха! Тут з'явився зайчик і паяц, кавбой і пластун, тигр і чортик. А що вже козаків, то й не зраховувати! Забавою провозили обидві вище згадані пані та голова Відділу п-ні Валентина Луців. Пані з Управи та матері діток приладили гарний буфет і з нього діти в перерві радо користали. А батьки й гості приглядалися, як діточки співали пісень та виводили гарні забави.

Знов на закінчення шкільного року проведено попис, в якому взяли участь усі діти. Як мило було почути деклямації віршів та милозвучні пісні з дитячих уст!

На цьому місці складаємо подяку провідниці світлички п-ні Пісецькій за її труд!! Хвала також батькам, що не жаліють часу й привозять дітей щосуботи!

М. Стельмах

ЗАМІСТЬ ПОДЯКИ

Замість окремої подяки всім приятелям, а особливо членкам 20 Відділу СУА, що привітали мене в день іменин, складаю 5 дол. на Дім СУА.

Михайлина Чайковська
Філадельфія

ЖУРНАЛ ДЛЯ БАБУСИ

Закінчуємо уже другий рік наших фундацій. Нові передплати для бабусь уфундували пп. Ніна Лужницька й Грина Кушмелин із Філадельфії, і п-ні Ольга Лукач із Лос Анджелесу. Щира дяка їм за те!

Всі прихильниці нашого журналу, що приєднують нових читачок і дістають нагороди, передають їх для уфундування передплат для бабусь. І так здекларували свої нагороди пп. Фльоренція Дорошенко з Ньюарку, п-ні Катерина Качмарська з Австралії, п-ні Євгенія Онишук із Трентону, п-ні Лідія Петраш із Річмонду, п-ні Анастасія Вокер із Дітройту, п-ні Олена Назар із Джерзи Ситі. Щире Спасибі!

Пригадуємо всім жертводавцям, що реченець передплат для більшості наших бабусь закінчується з кінцем року. Добре було б, коли б фундатори відновили їх та допомогли б і надалі одержувати наш журнал.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Дітройт, Миш.

Дня 20. жовтня 1962 р., 31 Відділ СУА попрощав свою добру й жертвенну членку, бл. п. Анну Ви-

віян. Провели її в останню дорогу чоловік, син, дочки і всі членки нашого Відділу у великому смутку. Над домовиною промовили п-і Анастасія Біловус, секретарка Відділу, і п-ні Феся Сіділо.

Спи спокійним сном, дорога членко, і нехай земля нашої доброї Америки буде Тобі пером!

А. Біловус, секр.

ДО ВИБОРУ МОЛОДОГО ТАЛАНТУ 1962 Р.

Вже незабаром повинні ми рішити — хто буде найкращим молодим талантом цього року! Треба розглянутись між молодим жіноцтвом і знайти тих, що мають небуденні осяги в громадській, науковій, містецькій чи професійній праці! Присилайте пропозиції з життєписом!

РЕДАКЦІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

Замість квітів

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Миколи Антоновича складають 10 дол. на фонд „Мати й Дитина“

Ольга й Іван Городиські

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Дмитра Потороки складають 10 дол. на фонд „Мати й Дитина“

Д-р Орест Павлюк із родиною Моріставн

НАШЕ СПІВЧУТТЯ

Нашій членці п-ні д-р Г. Андрієвській складаємо вираз щирого співчуття з приводу смерті її чоловіка бл. п. д-ра Бориса Андрієвського і замість квітів жертвуємо 20 дол. на НТШ у Сарселі.

Членки 33 Відділу СУА у Клівленді

НА ФОНД ІМ. ГАННИ РАКОЧОЇ

У першу річницю смерті найдорожчої мами й сестри бл. п. Ганни Ракочої складають на фонд її імені 30 дол.

Христина Лазор з чоловіком, дочка Іван Ракочий із родиною, брат

СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД

ім. ОЛЕНИ ГОРДИНСЬКОЇ

За ініціативою Окр. Ради СУА в Ньюарку постав у нашій окрузі Стипендійний Фонд ім. Олени Гординської, видатної громадської діячки на рідних землях і на еміграції, довголітньої секретарки 28 Відділу СУА в Ньюарку, першої голови Окр. Ради СУА в Ньюарку і референтки сусп. опіки Гол. Управи СУА. На цей Фонд зложили пожертви:

Від. 28 в Ньюарку	\$405.00
„ 65 в Нью Бронсвіку	25.00
„ 67 в Перт Амбою	20.00
п-ні Ізидора Левкович	5.00
п-ні Анна Настюк	5.00
п-ні Марія Федчишин	5.00
п-ні Марія Юрчик	5.00
п-ні Володимар Рубель	5.00
п-ні Софія Андрушків	5.00

Разом \$480.00

Щиро дякуємо всім жертводавцям. Дальші пожертви від Відділів СУА, товариств чи приватних осіб приймає п-ні Софія Андрушків, касієрка Окр. Ради в Ньюарку або Централя СУА у Філадельфії.

Окружна Рада СУА в Ньюарку

НАШІ ПОДЯКИ

Як ми подали в ч. 8, 1962, у дописі „Рукою жінки“, наша Централя зложила щирю подяку сенаторові Янгові й конгресменові Шортові за їх резолюції чч. 82 і 711 в обороні переслідуваної Церкви в ССРСР. За те дістала скоро подяку.

До тепер подібні листи подяки вистосували Окружні Ради СУА в Дітройті й Рочестері. Це підтвердило американським парламентаристам, що українське жіноцтво доцїнює їх крок і піддержує їх на тому шляху. Побажано було б, щоб і інші Окружні Ради та Відділи СУА це від себе зробили. Що більша буде реакція на такі потянення, то краще себе оправдає акція оборони нашої Церкви.

У змагу за Наше Життя

Кампанія за приєднанням передплатниць дала в цьому році гарні висліди. Цілий ряд наших прихильниць, у першу чергу члени Управ наших Відділів, здобули нагороду Нашого Життя. Це були: п-ні Катерина Пелешок (1 Відділ), п-ні Іванна Бенцаль (4 Від.), п-ні Валентина Єрмоленко (16 Від.), п-ні Анна Наконечна (38 Від.), п-ні Ірина Руснак (47 Від.), п-ні Теодозія Стельмах (63 Від.). Окрім Союзянок також пп. Лідія Петраш із Річмонду і Левка Романик із Теронта приєднали нам передплатниць. Щире Спасибі!

Пригадуємо умовини нашого контесту: за приєднання 5 нових передплатниць і надіслання передплати признаємо одну передплату даром або книжок видання СУА вартости 5 доларів.

Придбали нових передплатниць в останньому часі:

Олена Бенцаль-Карп'як, Міннеаполіс (Від. 16)	2	Марія Рудницька, Вінніпег	1
Марія Душник, Бруклін (Від. 72)	1	Теодозія Стельмах, Дітройт	2
Дарія Микита, Лорейн (Від. 69)	1	Олександра Шуст, Бриджпорт	1
Стефанія Лаба, Рочестер (Від. 47)	1	Михайлина Ставнича, Клівленд	1
Людмила Волянська, Ютика (В. 57)	1	Софія Сокологорська, Шикаго	1
		Інна Врублівська, Шикаго	1

Хто черговий?

АДМІНІСТРАЦІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

ЧОТИРНАДЦЯТИЙ РІК ВИДАННЯ

ЧИСЛО ОДИНАДЦЯТЕ

З Різдвом Христовим, з Новим Роком!

В різних країнах, куди доля закинула українську людину, незабаром пронесеться врочисте „Бог Предвічний народився!“ і залунають наші прадавні колядки.

В українських церквах, організаціях і родинах, де б вони не були — серед народів різних рас і культур і в різному підсонні — в той Різдвяний час оживуть найшляхетніші почування, найкращі обряди і звичаї народу нашого.

Особливо українські жінки дбатимуть про те, щоб із любов'ю й вірою відтворювати найкращі наші традиції, тоді як за святочно прибраним столом засяє ціла родина до Святої Вечері. Тоді у своїх серцях і своїх домах на землі прибраної батьківщини створюватимуть захисні кутки Рідного Краю — далекої України.

З усіх і в усі кінці світу до рідних і приятелів у розсіянні йтимуть по всіх землях, по океанах та на хвилях етеру українські побажання щастя й добра та вістка, що „Нова радість стала...“

І хоч у всіх країнах, де осіли наші люди, як поселенці давніших часів чи політичні емігранти останніх десятиліть, тепер поважні державні кризи й грізні політичні струси з примарами атомової війни, то в цілому християн-

ському світі лунатиме в часі Різдва голосне „Слава во вишніх Богу, а на землі мир“, як вислів загального бажання.

Тому й Світова Федерація Українських Жіночих Організацій пересилає щирі Різдвяні й Новорічні привіти та побажання своїм складовим організаціям, їх Управам, усьому Членству та українському громадянству в розсіянні суцього.

Та найсердечніші побажання й привіти, найкращі колядки і символічно найбагатшу Святу Вечерю пересилаємо поза залізу заслону, на рідні землі, в Україну і на Сибір, Казахстан і всі місця примусового поселення та ув'язнення, в табори важкої праці й тюрми — усюди, де живе і страдає українська людина за свою національну приналежність.

Особливий привіт українським матер'ям, що не мають змоги на рідній своїй землі явно зберігати віками освячені обряди і звичаї та передавати їх своїм дітям; тим, що тихо, але твердо, обстоюють цінності української культури і самобутності — з Різдвом Христовим і Новим Роком! Хай крипить Вас віра у краще завтра, надія на перемогу добра і правди та наша любов до Вас!

ЗА УПРАВУ СФУЖО:

Олена Залізник, голова

Стефанія Савчук
Марія Дима
містоголови в Канаді

Ніна Коваленко
містоголова в Європі

Іванна Мамчак
містоголова в Австралії

Олена Лотоцька
Марія Квітковська
містоголови в ЗДА

Ольга Горачук
містоголова в Півд. Америці

ДО 4. ЛІТ. КОНКУРСУ СФУЖО

Про спогад

У цьому Конкурсі треба би точно визначити: чи цей спогад або життєписний нарис має бути з власного життя, чи може бути з чужого?

Люба Вітошинська

Спогад — це окремий літературний жанр. Він окреслює події з минулого з точним заповданням часу, місцевості й середовища. Тут неважко чи цей факт трапився авторові чи комусь іншому. Автор може переповісти й чуже переживання, покликаючись на джерело. Тут суттєва риса автентичності і більше чи менше вміння схопити й передати подію.

Про життєписний нарис відповідаємо окремо.

У новому Літературному Конкурсі СФУЖО мені не зовсім зрозуміла тема. Що це є спогад, можу собі уявити. Але що розумієте окресленням — життєписний нарис? Чи це має бути життєпис якоїсь людини, що її життя видалось нам цікаве, чи маєте на думці життєпис певних лиш осіб?

Учасниця 3. Літ. Конкурсу

Життєписним нарисом чи біографією називаємо життєву силуетку видатної особистості. Такі життєписи тепер дуже популярні в нашій і чужих літературах і нам хотілось би звернути на те увагу талановитих учасниць Конкурсу.

Життєпис стрічної людини, що її життя нам видається цікаве, може теж бути відповідною темою. Але цього не можна назвати життєписним нарисом, а радше хронікою або оповіданням. А таке не входить у завдання 4. Літературного Конкурсу СФУЖО.

Комітет Літературної Нагороди

Дар Божий

Тільки деяким вибраним людям Господь Бог дарує довге життя. За новими даними науки вік людини в порівнянні з минулими століттями продовжився. Коли раніше старими віком вважалися в 50—60 років, то тепер це означення пересунулось на 10—15 років вище. Отож, зараз більшість кінчає своє земне перебування по шістдесятці. А все, що припадає поверх, це вже, кажуть, подарунок із неба.

Отакі й інші думки роїлися у мене в голові, коли я 31. травня вранці поспішала до Дому Стареньких у Мюнхені, на ювілей п-ні Марії Тимочко, що якраз скінчила 80 років життя. В цьому Домі перебуває група старших українців разом із німцями й іншими, а серед них наша пані Тимочко є „найсрібнішою королевою“.

Завжди лагідна, спокійна і незвичайно скромна, з усмішкою задоволення на обличчі, з глибокою вірою в Бога в душі — отака пані Тимочко. Хоч хвороби дають себе добре відчувати, та вона міцно „тримає себе в руках“ і має, крім загальних ліків, ще і великий асортимент різних цілющих травок, з яких варить чайок і сама себе рятує від всяких забурень організму. І коли ви поскаржитесь їй на якусь хворобу, вона щаслива, що може вам щось порадити для полегшії. Її добрий, гіпнотизуючий настрій мимоволі переливається чудодійною хвилею на вас і дуже приємно заспокоює нерви і ви відчуваєте, що немов опинилися десь біля своєї рідної мами, яка ласкаво пестить вас і хоче цілющим бальзамом затамувати всі ваші еміграційні рани. А їх же пребагато!

От я вже перед дверима бажаної кімнати. Жінок зібралось досить. Стає затісно. Тут і сусідки ювілятки, і Голова Г. У., і Голови Відділів ОУЖ із Мюнхену і околлиць. Квітами і подарунками уставлена чепурна кімната. До того ж цілу гостину, як несподіванку, принесено в кошиках: торт, мінеральну воду, салатку, шинку, канічки і навіть тарілки, виделки, серветки, чайні ложечки. Нехай сьогодні ніхто не журиться тут, де, як і чим прийняти гратулятив!

В тісному, немов родинному колі, провели присутні кілька радісних годин по Службі Божій в наміренні Ювілятки. Багато бажали многих літ усно і в піснях. При смачній перекусці й іменинному торті велась цікава, не-

вимушена, весела розмова. Потім фотографувались у хаті і надворі.

Соленізантка, повна несподіваних, теплих і глибоких переживань, була дуже щаслива. Розчулена до сліз, лише в силі була вимовити: „Це — найкращий, наймиліший день у моєму житті і я його ніколи не забуду! Дя-

П-ні Марія Тимочко

кую моїм українським посестрам, що так широко і по-дружньому зіграли мою безрадїсну старість отут у чужому німецькому закутку!“

Разом з п-ні Тимочко спільно пережили це „фамілійне“ свято і найближчі її „однокашницї“, як от пп. Дика А., Флюнт М., Лилик Гонората.

Цей ювілей оновив і натхнув силами не тільки дорогу іменинницю, а й її задушевних подруг. Вони кажуть, що бадьорість духа і психологічне піднесення відсунуло на задній план всі дотеперішні фізичні і моральні страждання. Приплив енергії і якась гармонія душевна наповнили глибоким змістом їхнє скромне життя. Боже, підтримай їх усіх!

Мінхен, 5. липня 1962 р.

О. Сулима-Бойко

Для Енциклопедії Українознавства

Продовжуємо список історичних постатей, громадських діячок і вчених, що ми предложили Енциклопедії Українознавства на букву Є.

Євпраксія Адельгайда, дочка київського князя Всеволода, дружина Генриха IV., цесаря Римського (1089). Подружжя було нещасливе. У 1095 р. вона прилюдно об-

винузачувала Генриха на соборах у Констанці і П'яченці. Генриха викляли, а Євпраксія вернулася на Україну, де 1106 р. постриглась у Києві в черниці. Померла у 1109 р.

Євфрозина Предслава, княжна Полоцька, „освічена наукою книжною“, як писав літопис, займалась переписуванням книг у монастирі, оснувала бібліотеку при Софійській церкві в Полоцьку, заснувала школу для дівчат різного стану, також і селянського роду. Померла в 1173 р.

Євфросина Теодула, княжна Чернігівська, навчена „атенської мудрости“, як каже літопис. Визначилась знанням філософії, риторики, граматики.

Євфрозина, онука Володимира Мономаха, вийшла заміж у 1145 р. за угорського короля Гейзу, що став союзником шурина Із'яслава в його війні проти Володимира Галицького. Вона внесла вплив руської культури на угорський двір.

Євтимія, дочка Володимира Мономаха, вийшла заміж у 1112 р. за угорського короля Коломана. У 1113 р. вони розійшлися, а королева повернулася до Києва. Син її Борис був претендентом до угорського престолу. Померла в 1139.

Євтимія, онука київського князя Святослава. У 1190-тих роках вийшла заміж за представника візантійського роду Ангелів, — може Олексія IV (панував 1203-1204).

Елисавета, дочка Ярослава Мудрого, у 1044 р. вийшла заміж за славного своїми воєнними подвигами норвезького принца, а з 1046 р. короля Гаральда Сміливого, що склав пісню на її честь. Після смерти Гаральда вона стала в 1067 р. дружиною данського короля Свена Естрідсена. Померла у 1076 р.

Єфименко Олександра (1848—1918), видатна дослідниця історії України, почесний доктор Харківського університету. Авторка численних праць, головно з політичної історії та про соціальний устрій 17—18 вв., про культ. життя давньої України. У 1907—1918 рр. викладала історію України на Вищих Жіночих Курсах у Петербурзі (Бестужевські курси).

ІЗ ПРАЦІ ГУРТКІВ КНИГОЛЮБІВ

Гурток Книголюбів у Філадельфії восени відновив свою працю під проводом п-ні Слави Куліш. Першого вечора членки обговорили книжку Ольги Мак „Проти переконань“, другого Докії Гуменної „Серед хмаросягів“, а третього Юрія Тиса „На світанку“. Окрім цих книжок розглянули творчість згаданих творів у цілому. Дискусія проходила оживлено, участь членок у Гуртку більшає.

З РІДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ!

Вітаємо письменниць Докію Гуменну, Ольгу Коренець і Л. Далеку і сердечно дякуємо за надісланий нам книжковий подарунок.

За Гуртки Книголюбів:

Іраїда Винницька з Монтреалу
Дарія Бойчук із Дітройту
Слава Куліш із Філадельфії

КОНФЕРЕНЦІЯ УПРАВИ СФУЖО

У днях 27.—30. грудня 1962 відбудеться в Торонті Конференція Управи СФУЖО для обговорення біжучих справ. Дотепер зголосили свій приїзд містоголови СФУЖО з ЗДА й Канади та багато членів Управи. В Конференції будуть розглянені звіти складових організацій та скликання з'їзду складових організацій СФУЖО в Європі.

На день 27. грудня назначена Зустріч із членками - прихильницями СФУЖО.

УСПІХИ ЖІНОК

В Палм Біч на Флориді вже другий рік Симфонічне Товариство влаштовує річних попис молодих музичних талантів. З різних сторін з'їжджаються молоді ентузіясти музики — піяністи, скрипалі, співаки. У першому і в другому пописі учні п-ні ІВАННИ ПРИЙМИ здобули перші нагороди. Жюрі у своїх оцінках дуже похвально висловились про техніку, фразування і стиль виконання творів.

Відзначені учні виступали на закінчення на симфонічному концерті. Музична школа, в якій навчає п-ні Іванна Прийма, здобула надзвичайне признание.

НАШЕ ЖИТТЯ — ГРУДЕНЬ, 1962

Із Студійних Днів М.М.М. в Бад Годесбургу:

Представниця СФУЖО п-ні А. Ковальська в розмові з німецькою посолкою п-ні Бравскіпе (по середині) і делегаткою Люксембургу п-ні Фейдер-Ріс.

The Study Days of the World Movement of Mothers in Bad Godesburg, Germany:

WFUWO delegate Mrs. A. Kovalsky talking with Mrs. Anne Brauksiepe MP and Mrs. Yvonne Feyder-Riess.

Студійні Дні М.М.М.

У днях 16. і 17. жовтня 1962 відбулись у Бад Годесбергу Студійні Дні Світового Руху Матерей, получені з засіданням Міжзар. Ради М.М.М. Темою Студійних Днів було „Сучасне родинне мешкання“ (доповідниця д-р Ензен із міністерства будівництва) і „Виховна сила родини“ (доповідниця психолог Лезе з міністерства родини).

Обидві доповіді й дискусії, що слідували, були доповнені ще відвідинами установ суспільної опіки. Делегатки оглянули захист для старих під зарядом Допомогової Акції Жінок-Протестанток в Мелемі. Допомогова Акція обіймає також відпочинковий дім для молодих матерей та інтернат для молодих дівчат.

Потім оглянули кілька дитячих домів у Кельні. Цей новий виховний експеримент себе добре оправдує. Суспільна опіка творить в окремих мешканнях нову родину, гуртуючи під опікою бездітної родини або самотньої жінки кілька дітей-сиріт. Діти, що

виростають в родинній атмосфері, робили привітне й вдоволене враження.

Висновки Студ. Днів були подані до преси. В справі родинних мешкань угляднено потреби багатодітних родин. У ділянці родинної політики висунуено домагання підготовки дівчорі й молоді до родинного життя, що може проходити у шкільництві і в курсах для батьків.

Управа М.М.М. провела наради з Міжзар. Радою М.М.М. на тему змін у Хартії Матері. До цієї теми ще повернемось.

В нараді і Студ. Днях взяла участь представниця СФУЖО п-ні Ангеліна Ковальська, яка належить до Міжзар. Ради і входить до Управи М.М.М. Живучи постійно в Парижі вона вперше мала нагоду пізнати німецьку секцію М.М.М. В розмові з посолкою п-ні Бравскіпе і головою нім. секції п-ні Шумахер вона торкнулась ролі і труднощів Об'єднання Українських Жінок Німеччини.

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Цим стародавнім християнським привітом вітаємо наших співробітниць, наші молоді таланти, пресових референток Відділів США і всіх наших читачок. Щирі й теплі докази прихильності до нашого журналу є для нас найкращою заохотою до дальшої праці.

РЕДАКЦІЯ Й АДМІНІСТРАЦІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

- Ukrainian Woman -

O U R E N G L I S H C O L U M N

Our Christmas Programs

Once again we are in the midst of the joyous and holy season of Christmas which to us "Soyuzanky" especially should be the occasion for a renewal of spiritual values and a strengthening of love for our unique Ukrainian customs and traditions.

Many of the UNWLA branches will hold their annual Christmas supper or "Sviata Vechera," serving the traditional Christmas dishes of *kutia*, *borshch*, cabbage soup, fish, *varenniki*, *pirohy*, *holubtsi*, mushrooms, etc. As in the past, the members will invite many of their American and other non-Ukrainian friends to share these suppers, at which our beautiful Ukrainian *koliady* and *shchedrivky* will be sung, or perhaps a play or a tableau will be presented.

Members of other branches may visit the homes of friends and relatives, singing *koliady* for the benefit of worthy causes.

Still others will hold Christmas parties to which the husbands and children of the UNWLA members will be invited. Caroling, a program by the children, a grab bag and refreshments will put all in a festive spirit and it is hoped will create a closer bond among the members.

Another effective type of pro-

gram is to have a UNWLA member, preferably attired in a Ukrainian costume, address an American group in her community on the subject of Ukrainian Christmas traditions. Ukrainian folk art objects could also be displayed and perhaps Ukrainian food could be served.

Incidentally, it is hoped that many of our American-born members will learn the Ukrainian culinary arts, especially the Christmas and other special holiday dishes. Thus they will be afforded another opportunity to propagate our cherished Ukrainian traditions among their American friends and at the same time perpetuate them among our own people.

Of course there are many other types of programs which UNWLA members can present. We are only mentioning a few to illustrate their organizational value in binding present members and in inducing new ones to enter our ranks.

So let us celebrate the birth of the Christ child not only with merrymaking and the exchange of cards and gifts, but let us observe our centuries-old Ukrainian Christmas customs which our enemies have never succeeded in destroying. Also, let us remember in our prayers those Ukrainians who cannot openly

observe this blessed season. Above all, let us try to remember during the whole year, not only for these few weeks, the meaning of Christmas — Peace and Goodwill to all!

Mary Dushnyck
Organization Chairman

LITERARY AWARD

The Literary Award of WFUWO, founded by Detroit Council member, Marusia Beck, was granted the third time in 1962. Its topic was "travelers." Awards were granted to:

Wira Wowk: "Rio de Janeiro" — a report.

Catherine Shtul: "On the way to the Netherlands" — a report.

Tamara Lycholay: "My Journey to Misiones" travel description.

The titles disclose that each report described some country. Other reports favorable to the Jury were: "About New York" by Hanna Cherin; "The Archipenko Exhibit in Edmonton" by Maria Keywan; "A Transcontinental Jet Flight" by M. Melnick; "The State of Colorado" by Maria Dachyshyn; "A Visit to Australia" by Olga Lytwyn; "Resettlement in America" by Halyna Lashchenko.

Twenty-seven writers, from Ukrainian settlements all over the free world, each sent their contributions.

Leila's Harp

Far away in the East three kings lived, long ago — Melchior, Kaspar and Balthasar. Not only were they kings, they were scholars, who studied the stars and could foresee the future.

Suddenly one night a comet appeared in the sky. These wise kings had been expecting it, and knew it as the sign that a Child was born in Judea, who would become the Savior of the world. And they decided to make the journey to greet him.

One of the kings, Melchior had a daughter, young Leila. She was beautiful, like a spring flower, but mute. When she was six, she was frightened by a lion roaring, that had intruded from the desert, up to the very palace walls. After that she became mute, and very sad. For she carried many thoughts and questions in her mind, many emotions in her heart that she could not utter. Soon her ear became more sensitive; and she listened to the splashing of water in the palace fountains, to the chirping of birds and the rustle of palms in her father's gardens.

Rejoicing at her growing awareness of lovely sounds, king Melchior ordered a small golden harp for her. And young Leila spent her days playing on the harp with an eagle's feather, as was the custom in the East.

As the day for the journey of the three kings neared, Leila begged her father to take her along. Through signs she made it clear she would like to greet the Child.

Neither king Melchior nor the queen-mother would consent. They said: the long journey is dangerous for adults, how much more for a young child . . .

Then Leila brought her golden harp, and putting it among her father's luggage, made it understood she wanted to present this precious toy to the newborn Child.

The three kings traveled on camels, with numerous servants, and carried rich gifts. Golden jewelry, perfumed incenses from Arabia, precious holy oil and balsam. And ever before them the comet lead the way.

The wise men expected to arrive at the walls of a magnificent palace to greet the future ruler of the world. To their astonishment the great star stopped over a poor stable, along the road.

The kings stopped too. Descending from their camels, they entered the stable with their gifts. There was the Child, his Mother and old Joseph, the ox and the donkey and the small birds, in the chinks of the roof.

The wise men fell on their knees before Jesus and greeted him. They knew in their hearts, that although born in poverty he was king of the world. In their humility they realized that no gift they might offer was worthy of His glory. He had no need of gold, for His kingdom was not of this world. Nor did he need perfumed incenses, used by pagan priests for their idols.

Grief filled the hearts of these

wise men at not being able to present a gift to this poor Child, although they were rich and mighty rulers. Of a sudden king Melchior remembered Leila's gift in his luggage, the small golden harp, the only comfort of his speechless daughter. Hesitatingly he brought it, and laid it in the Child's crib. The small Jesus seized it with joy, and touched the cords. And a music floated as was never heard before by the wise men, although these rulers had fine musicians and singers at their courts. King Melchior's heart shook with a great happiness.

When he arrived at his capital, and entered with his servants into his palace court, suddenly he heard a child's singing, in the garden:

"In the stable, in the crib
The Holy Child is resting —
And listening to my harp
sounds —"

— Leila! Is she singing? The king was amazed, although even in that far-off stable he had a strong impression something was happening.

— Yes, she is singing, stated the queen mother. And she related how Leila, in a certain day at a certain time suddenly clapped her hands, and called out: "Mother, I am speaking."

King Melchior compared the time. Then, in awe and wonder, that at the very moment, when he had put Leila's golden harp in small Jesus' crib, it was the same, he fell on his knees, and bowing towards Bethlehem cried out in a loud voice:

"Truly God was born there."

Translated by

Jean Wolcott Piper

A Very Good Year

Ukrainian Junior League, Branch 52 UNWLA of Philadelphia had indeed a full and successful year.

First of all the celebration of the 25th anniversary, Oct. 21 with Banquet and Dance, some 200 people attending.

The array of ladies dresses was dazzling. Brilliant hue of colors, newest materials and styles accentuated slim, high heeled, graceful figures of Junior Leaguers. And what coiffures, voila! Marie Antoinette's hairdresser would have been green with envy. And minks galore.

It was heartwarming to see many of the former members, who married and moved away from Phila., in full attendance. Among them Mrs. Helen Sywulak Streit, first president and organizer, sitting at the head table beaming happily, reaping the harvest of her work. She was presented with a special gift. All members present received as a souvenir a lovely ceramic, Ukrainian ornamented dish with the inscription: "25th anniversary Ukrainian Junior League."

Mrs. Helen F. D. Lototsky, national president, Mrs. Anna Sywulak, UNWLA supreme Treasurer and Very Rev. M. Charyna addressed the happy Leaguers and guests. Mrs. Stephanie Wochok, Banquet Chairman and toastmaster presented the charter members and the officers of the year sitting also at the head table. Charter members who remained active for the last 25 years were: Alice Vasylenko Baron, Mary Bugera Hnyda, Ann Bereznycka Kean, Stella Deputat Kiriloff, Stephania Monastyrska Kredensor, Josephine Bukata Letnanchyn, Mary Ree Metelski, Stephanie Demianyk Wochok. In her report of activities of the 25 years Mrs. Wochok underscored the diligence of Mrs. Olga Rij Lisovitch, President, who served for the past seven years in that capacity.

Senior Branches of UNWLA of Philadelphia were amply rep-

resented at the Banquet. Many of them were mothers of the Junior Leaguers.

Dancing to the strain of a good orchestra lasted to almost the wee hours of the morning.

November 16th marked another happy occasion for the Junior Leaguers, when their President Mrs. Olga Lisovitch was awarded a plaque of 1962 by the Good Neighbors Center of Philadelphia at the Banquet, for the most diligent work in her Chapter.

On November 29th the Philadelphia Federation of Women's Clubs gave the first prize to Ukrainian Junior League for the best international doll entry — a Ukrainian doll, made by Ann Yaremko, and 3rd prize for a toy

(stuffed pussy), made by Olga Lisovitch.

Another happy occasion for Junior Leaguers was the election of Mrs. Stephanie Wochok as member of the Board of Philadelphia Federation of Women's Clubs. Mrs. Wochok will serve as chairman of the Citizenship and Immigration Committee.

These are only a few glimpses of the Junior League activities. They meet every month at the UNWLA Building, serve tea with home made goodies prepared by their members, and plan and work and work and plan some more. They are happy together and often compare photos of their families that are still growing and growing and growing.

Good luck in the coming year and may success follow you wherever you go. Nana.

Prominent Ukrainian Teacher

Like a star, obscured for a time in its orbit, by the unhappy trend of human events, the death of Constance Malitska, a teacher and writer is for the first time being observed, in remembrance of her by Ukrainian women's organizations. In troubled days she died in Lviv, Ukraine, at the age of 72, lonely and forgotten although her contribution to Ukrainian culture was varied and fine.

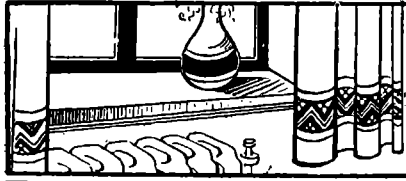
Constance Malitska started to write at the turn of the century. Her main interest was children and their environment. First she wrote for them fairy tales, stories and poetry. Under the literary name of Vira Lebedova she was well known to small readers. Later she wrote short stories for adults but her topic was children and their problems. She was also an able journalist; and her articles on current topics were popular.

Although Malitska's writings brought her a wide audience, her importance for Ukrainian women is of another kind. She was also interested in social work. Simultaneously with the begin-

ning of her writing, she also helped to organize a central women's organization, the Zhinocha Hromada in Lviv and succeeded in establishing branches of it all over the country. She was a talented speaker and could easily sway her audience. Thanks to her initiative, Ukrainian women raised a voluntary fund, before World War I that organized the Ukrainian Legion (Ukrainski Sichovi Strilci).

Her leading position in the Ukrainian community caused her persecutions. When the Russian army in 1914 occupied Lviv, and Ukrainian leaders were arrested, she was the only woman among them. They were all deported to Siberia, and there spent five years, in this far and gloomy country.

After her return, in 1920, she devoted her life to schoolwork. She wrote again for children. And her articles were as popular as before. But, in social life, she was no more active than previously. However, she supported every important action of the Ukrainian women, with her name and authority.

У НАШІЙ ХАТІ

За Свят-Вечірнім столом

Незабаром засядемо за ним. У радісному дожданні, у набожному настрою об'єднається уся сім'я. За звичаями наших предків чекатиме першої зірки, поділиться хлібом із медом, покуштує куті, з'їсть пісню вечерю й заколядує.

Цей свят-вечірній ритуал вичислити легко. Але зберегти його в усій красі й святості? Так важко в нашому житті, де панує поспіх і метушня. У полоні цієї буденщини підготуємо й виконуємо механічно те, що саме по собі сповнене глибокого змісту.

Наші Різдвяні звичаї багаті. В кожній околиці були свої відміни. Але в основному все відзеркалювало радість із приходу Божого Сина на світ. І промінювало на цілу родину й ціле господарство.

Усіх звичаїв зберегти не можемо. Багато з них пов'язані з сільським побутом, в якому вони творилися. Деякі є ще відгуком поганських часів, як наприклад вожиття чи заклинання. Але в них відзеркалюється оте святочне напруження, оте радісне дождання, що таке прикметне для нашого Свят-Вечора.

Не даймо йому пропасти! Дбаймо про той церемоніал, що панував за свят-вечірнім столом у кожній сільській хаті! Тут власне криється той чар українського Свят-Вечора, що єдиний у світі...

Бо й справді — у перебігу його кожен член родини брав певну участь. Господиня варила обрядові страви, господар уносив у хату сніп, дочка накривала стіл сіном, син дбав про їжу для худоби. Потім із першою зіркою збиралась уся сім'я. Господар проводив молитву, господиня частувала всіх хлібом із медом, а господар давав покуштувати куті. По вечері дітей виражали з вечерою до найближчої рідні, а молодь ходила в деяких околицях колядувати.

Кожна з тих чинностей мала своє значення. Її свято перестерігали і з такою ж увагою передавали молоді й дітям, щоб пам'ять про те продовжувалась.

Це легко можемо досягнути й тут. Дванадцять страв свят-вечірнього стола — це не мусять бути пишні наїдки й напитки, а нескладні пісні страви, що їх їмо раз у рік. А свят-вечірні функції членів родини треба наперед визначити й припилювати. Свят-вечірні звичаї можемо навіть збагатити відмінами з певних околиць, що їх можна впровадити в міському побуті.

Але найважливіше — святкуймо увагою. Об'єднаймо того дня всю нашу родину за свят-вечірнім столом і даймо їй справжній святочний настрій!

СВЯТ-ВЕЧІРНІ СТРАВИ

У с. Тяпчі коло Болехова варили на Свят-Вечір такі страви й подавали в такому ж порядку:

Кутя, борщ, риба в ющі (свіжа або й сушена), варені гриби, фасоля з узваром, вареники з картоплею або капустою, голубці з рижю або каші, колочений горох із цибулькою, печені книшечки з капустою, солодка каша, узвар із сушеної садовини.

СВЯТ-ВЕЧІРНІ ЗВИЧАЇ

На Покутті кладуть на сіно під скатерть бохонець хліба, що зветься „Василь“. Під бохонець підкладають гроші, зерно і часник. Поверх „Василя“ на скатерті ставлять другий бохонець хліба — Маланку. „Василь“ стоїть аж до Нового Року, коли його раненько виймають, виносять надвір і купають у воді. Потім приносять до хати, надрізають із чотирьох боків і дають кожному покуштувати.

На сторожі

здоров'я

Часті запитання про здоровні клопоти й лікування спонукають нас відкрити нову рубрику. З допомогою наших лікарів-співробітників зможемо деякі з них обговорити в журналі.

ШКІДЛИВИЙ НАЛІГ

Моя 2-річна дитина залюбки ссе палець. Мені звернули увагу, що це має шкідливий вплив на розвиток зубів і щок. Чи це можливе?

Молода мати

У роках 2—4 треба додивлятися, коли дитина ссе палець. Якщо це діється тільки інколи, тоді цим не треба журитись, воно проміне. Однак коли дитина ссе палець частіше, головно тоді, коли вона самотня, або перелякана, тоді треба звернутись за порадою до зубного лікаря. Цим Ви оминете різні комплікації, що можуть заіснувати в пізніших роках. Такі налоги, як ссання пальців, можна легко вилікувати, але тільки завчасу, коли в дитини ще не вповні розвинулась горішня щок. Пізніше це дуже важко, або взагалі неможливо.

В роках 5—6 дитина сама нераз старається покинути ссати палець, але мимоволі продовжує це. Тому треба поговорити з нею лагідно на цю тему, не кричати, не сварити, а сердечно з'ясувати їй справу й переконати її про шкоду, яка може виникнути з цього налогу для неї.

Головне треба знайти причину налогу. Тому треба дитину уважно спостерігати. Може в неї забагато або замало енергії? Забагато товариства або замало? Забагато пестощів або замало? Ці всі причини й багато інших можуть гурбувати Вашу дитину та давати спонуку до того налогу.

Д-р Іван Дідюк, дентист

Подаруйте „ДУХ ПОЛУМ'Я“ Лесі Українки до найближчої американської бібліотеки. Ця книжка освідомить світ про нашу культуру.

Користаймо з досвіду

Евгенія Котис

Святкуємо!

Прадідним звичаєм — ми Різдво стрічаємо весело. Діти радіють ялинкою і дарунками, чоловік старається, щоб у морозний час було чим загри́ти грішну душу, а жінка придумує різні ласощі на цей час, щоб було чим друзів погостити та дітей владувати.

Звичайно, жінці припадає найбільше праці, але вона може облегшити її собі, коли завчасу знайдемо, що буде варити і пекти та приладити собі наперед усе до того потрібне.

Різдво у нас має своє звичаєве право. Як колись наші бабусі, так і ми у цей час печемо й варимо однакові страви.

На Свят-Вечір приладимо смачний борщ із вушками, смажену рибу з тертим хронсом, або студенець, вареники з капустою, сиром чи повилами, узвар із сушених овочів чи компот і кутю.

Наша кутя мусить сягати у дуже давні віки і, мабуть, мала релігійне значення.

Борщ із вушками

Потрібно:

На квас:

10—12 буряків середн. величини
кусник житнього хліба

На борщ:

в'язка дрібних буряків
1 зубок часнику
смак із грибів
1 ложечка цукру

На вушка

кілька грибів
пів цибулі
1 ложечка тертих сухариків
тісто як на вареники

Справжній різдвяний борщ приладуємо з бурякового квасу. Його можна приладити вдома, коли хто собі того бажає. Заквашуємо його тиждень наперед. Добре, коли можна постарати чистої джерельної води для тієї цілі, інакше треба воду переварити.

Буряки почистити, покроїти на

кусники і вложити до великого слоя (4 кварта). Вкинути кусник темного житнього хліба і залляти теплою, перевареною водою. Зав'язати рідким полотенцем і покласти у спокійне тепле місце. За тиждень буряки викиснуть. Тоді викинути хліб, зняти пліснь (буряки зикинути), борщ зілляти до пляшок і вживати. Переховувати у холодильнику.

На борщ узяти в'язку буряків, почистити, перекроїти кожен по половині і варити на легкому вогні аж зм'якнуть. Потім додати зубчик часнику, розтертий із пів ложечкою соли, залляти це квасом до смаку і долляти трохи смаку з грибків, що ми їх варимо до голубців. На кінці можна додати дрібку цукру і коротко заварити, щоб борщ не втратив свого кольору. Процідити й відставити на бік кухонної плити.

Вушка: Наперед зладити начинку. Перемити напередодні кілька правдивих грибів і намочити на ніч у літній воді. Другого дня зварити їх, дрібно посікти або перепустити через м'ясорубку, вимішати з яєно засмаженою цибулею і тертими сухариками. Коли прохолодне, накладати на тісто, що ми відложили собі від вареників. Квадратики, завбільшки півтора інча, зіплювати й затискати два протилежні ріжки. Зварити, як вареники, в гарячій, посоленій воді.

Голубці

Потрібно:

2 головки капусти сер. величини
2 горнятка рижу
3—4 правдиві гриби
2 цибулі
1 ложка масла

Зняти з головок капусти верхні листки, викраїти качани, промити в зимній воді і сховати. Зладити окріп у великому горшку і вкинути туди обидві головки, поварити кілька хвилин і відцідити.

Окремо запарити риж і теж відцідити по кількох хвилинах. Гриби

напередодні перемити в зимній воді й намочити. Тепер поставити варити їх у тій самій воді, аж зм'якнуть. (Найкраще варити разом на голубці й вушка). Дрібно посікти або перепустити через м'ясорубку. На маслі засмажити дрібно січену цибулю і вимішати з грибками й рижом.

Здіймати листки з капусти, зрізувати грубшу насадку листка, накладати ложку заправленого рижу, звизати і складати у горщик, вистелений покрайним качаном і насадою листків. Сполоканими верхніми листками накрити голубці. Залляти все $\frac{3}{4}$ горнятка води з ложечкою соли. Варити в печі 1— $1\frac{1}{2}$ год.

Колач

Потрібно:

На розчину

2 кубики дріжджів
1 ложка борошна
1 ложка цукру
2 ложки молока
1 ф борошна
2 горнятка молока

На колач

2 ф борошна (муки)
 $\frac{1}{4}$ ф масла
2 цілі яйця
8 жовтків
 $\frac{1}{4}$ ф цукру
дрібка соли (чверть ложечки)
1 ложечка ванілії
терта шкірка з цитрини
 $\frac{1}{4}$ тертої мушкатної галки

Розтерти дріжджі з ложкою борошна (муки), ложкою цукру і 2 ложками молока, посипати борошном і прикрити полотенцем. Покласти в тепле місце. Вийняти масло з холодильника, щоб зм'якло.

Просіяти борошно крізь сито. Відділити третю частину (1 ф), розтерти з дріжджами, двома горнятками молока дерев'яною ложкою, присипати легко борошном, вкрити знов чистим полотенцем і покласти в тепле місце.

Тоді вбивати 8 жовтків із $\frac{1}{4}$ ф цукру, додати по одному цілі яйця, втерти все разом і домішати до розчину менш більш по одній годині. Досипати решту борошна (2 ф), сіль і місити пів години. Коли тісто відстає від руки, додати масло, ванілію, цитринову шкірку і мушкатну галку. Місити ще $\frac{1}{4}$ год., тоді помастити зверху ті-

Українська ВИШИВКА

КАРНАВАЛОВІ СУКНІ

сто легко розтопленим маслом, вкрити стирочкою і знов покласти в тепло.

Коли виросте вдруге стільки, викинути на стільницю, підсипану борошном, розділити на 7 частин, кожен частину тачати руками і сплітати. Спершу плести спідню частину з чотирьох „пасем“, а потім верхню з трьох. Помастити розбитим яйцем, прикрити і поставити в тепле місце. Коли підросте, пекти одну годину при 400 ст.

Гурток Вишивальниць у Монреалі опрацював під проводом п-ні Ярослави Турко кілька вечірніх сукон. У січні 1962 р. ці моделі були виведені на Святі Державности, що як відомо в Монреалі відбувається у формі бенкету з відповідною програмою.

Ч. 1. Біла шовкова сукня, без рукавів, довга до кісток, із розрізами з обох сторін. Стан замаркований вшитками. Скісно зроблений виріз, обведений кольоровою лямівкою. Сукню до-

повніе стоя з того самого матеріалу з тією ж кольоровою лямівкою.

Ч. 2. Біла шовкова криноліна для дебютантки з тісним стаником. Виріз зпереду і ззаду обведений широкою вишиваною смугою на білому, тонькому полотні.

Вишивка виконана полтавським вирізуванням і настилуванням.

Ч. 3. Сріблито-сіра сукня гладкого крою. Вишивка (київський галт у срібно-рожевій красці) приміщений зпереду на одній полі сукні. Рожевий поясок і черевички.

Як водиться?

ПРОБЛЕМИ З ПОЦІЛУНКАМИ

В рубриці „Як водиться“ в останньому числі „Н. Ж.“ „Обурена“ читачка порушила цікаву проблему: звичай вітатися поцілунком. Дивним збігом обставин ця проблема саме тепер набрала в Америці широкого розголосу і стала предметом обговорення в пресі. Почалося з того, що на святковому відкритті Лінкольн-центру в Нью Йорку, під час перерви композитор-диригент Леонард Бернштайн у мистецькому захопленні поцілував в обличчя паню Жакелін Кеннеді, наставивши і свою щоку для реваншу. Інцидент цей зафіксований на телевізії викликав загальне згіршення цнотливих громадян, а через те й дотепну дискусію. Показується, що товариське привітання поцілунком, притаманне американській „гай сосаєті“ здобуває поважне число притакуючих. Журнал „Тайм“ ілюструє свої уваги фотографіями, на яких схоплено такі товариські поцілунки княгині Віндзор з актором Кліфтоном Вебом, пані Рузвельт з Адлеєм Стівенсоном, Софії Лорен із Петером Селерсом. Проте товариський поцілунок має свою систему приписів, що дуже ускладнює його примінення. Проблема: кого можна, а кого не можна цілувати, мучить не одного відвідувача „коктейл-парті“ американської товариської сметанки. Ініціативу залишають звичайно жінкам, і то передусім одруженим, після тридцятки. Поцілунки між молоддю і неодруженими вважаються поганими манерами. Проте товариські приписи не скрізь в Америці однакові. Кажуть деякі чоловіки із саркастичною усмішкою, що цілуватись їм, мовляв, можна із кожною жінкою, що її вони запізнають у товаристві, але — щоб втриматись у межах доброго тону — треба вдавати, що в них немає бажання повторити це привітання знов і знов.

Marty

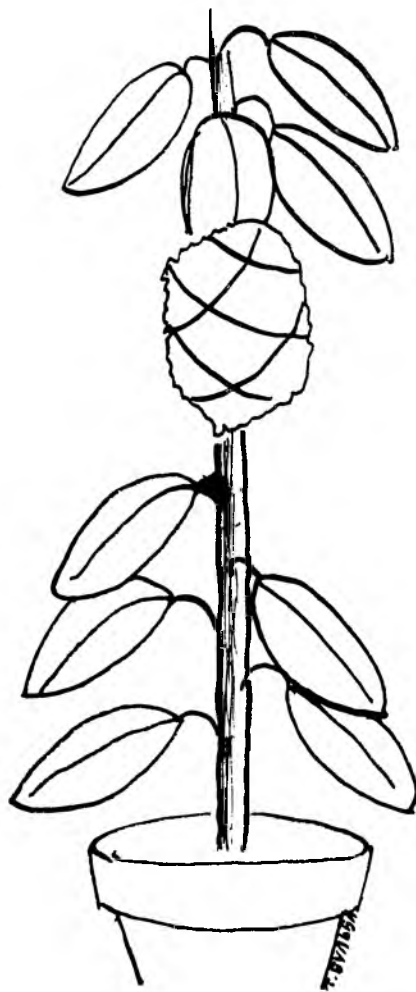
Городничий порадник

Клопіт з фікусом

Мій фікус росте лиш одним гонем і вже високий понад 2 ярди. Чи протинаючи вершок можна спонукати його до випущення бічних гонів? Чи не пошкодить такий експеримент рослини? Марія Левицька

Вершок фікуса можна втяти на бажаній висоті і тоді цей випустить 3-поміж нижчих листків бічні гони, себто розростеться в ширину. Рослині це не зашкодить, а в той спосіб можемо покермувати її ростом.

Можна також при тому „обезголовленні“ розмножити фікус. Коли притяти його в бажаній висоті і вло-

Фікус можна не тільки притяти, але й поділити

жити під кору камінець, обложити це місце торфом (піт-мос) і мохом, обв'язати непромакальним папером і вдержувати там вогкість, то до 6—8 тижнів рослина випустить у тому місці нові корінці. Тоді стяти верхній гін разом із корінням і посадити його до нового вазонка. Матимемо нову рослину, а старий фікус розростеться.

Фікус можна втинати в кожній висоті. Відповідно плекані і втинані фікуси ростуть дуже довго і творять широкі корони.

Роман Коцик

Господарський порадник

На ловецький сезон

Як я обіцяла в попередньому числі подаю п-ні Мирославі С. ще один припис.

Паштет з дичини

Потрібно:

- 3 ф. дичини
- 1 ф. товстої свинини (підгорля)
- ½ ф. телячої печінки (половина тушкованої, а половина сирої)
- 4 яйця
- 2 ложки тертих сухарків
- закришка і цибуля
- 3 цибулі
- бейкон

М'ясо на паштет (дичину) треба також дати до маринати на кілька годин. Покроїти на кусники, вложити до ринки на гарячій товщі із закришкою і цибулею. Тушкувати на легкому вогні, аж зм'якне. Дичину тушувати довше, бо вона твердша як свинина, отже свинину можна додати пізніше, а на кінці ¼ ф. печінки. Коли м'яке, перемолоти кілька разів на м'ясорубці. До останнього мелення додати ясно смажені 3 цибулі.

На кінці додати решту сирої змеленої печінки. До того додати яйця, 2 ложки сухариків, розмочених юшкою і дуже добре рукою вимісити. Повинна бути цілком гладка маса. Посолити й поперчити до смаку.

Паштет можна пекти або варити. До печення взяти грубу ринку, вимастити, висипати тертими сухарками і вложити дно і боки бейконом. Виложити масу, накрити бейконом, а зверху покришкою. Це потрібне на те, щоб паштет не дістав грубої шкірки. Поставити до печі на 350—400 ст. на ¾ години. Пробувати зубочисткою.

Подібно можна варити в парі, себто в другій посудині з кип'ячою водою. Тоді не потрібно викладати ринки бейконом.

Паштет можна робити з різного роду мяса. Вважати, щоб кількість печінки була відповідна (на 4 ф. м'яса найбільше ½ ф. печінки!).

ГРОМАДЯНКА

з 1946—1950 рр.

5 чисел коштують 1 дол.

Замовляти в Централі США.

Вірш про малого Мирося, що поборов Мороза

Сестра просить братіка: — Не йди, Миросю, в холод цей гулять!
Глянь, мороз який, льоди,
Не минуть тобі біди.
Навіть звірі усі сплять,
Я прошу тебе — не йди.
Не послухався сестрички
Ї братік невеличкий,
От-такий малий Мирось:
— Що мені якийсь Мороз?
Не малий же я — сім літ,
Хай втікає Мороз-дід!
Хай вовки, ведмеді сплять,
Я ж піду надвір гулять!
І озувся в черевички
Мирославко невеличкий,
А на руки — рукавички.
— До побачення, сестричко!
За поріг лиш наш Мирось —
Хап за ніс його Мороз!
Наче голками штрика
В щоки. Палить, обпіка.
Пальці ніг і пальці рук
Мов би жалять сто гадюк!
Захололи черевички,
Не в допомогу й рукавички.
А по шиї, за піджак,
Наче сповз униз їжак.

— Ха-ха-ха! — Мороз регоче.
Заморозить хлопця хоче.
— Ти не смійсь, Морозе лютий,
Як ще виграш не здобутий!
Ти Мирося ще не знаєш,
Скільки спритности він має!
Й рукавички вбік Мирось,
Шапку геть, піджак іскинув.
— Гей, провчу я Морозину!
Здивувавсь лихий Мороз:
Що це хоче цей Мирось?
Ще такого він не бачив:
Глянь, який запал хлсп'ячий!
В голі руки сніг бере,
Снігом вуха й щічки тре,
Пробіжить туди й назад,
Сніг для нього — наче сад,
Наче це весною він
Вибіг на сільський вигін.
То на гірку, то з гори,
Аж шепочуть явори
І дивується земля:
— Отаке прудке маля!
І Мороз таки знеміг,
Впав Миросеві до ніг.
Тепло хлопцеві, немов
Сто Морозів поборов.
Йди, сестричко, зустрічати,

Братік вже іде до хати.
Славлять всі тепер Мирося,
Що в бою зборов Мороза!

Петро Кізко

ПРО СВЯТОГО МИКОЛАЯ

Всі чекають Миколая,
Всі на світі — кожний край.
Та не кожний, мабуть, знає,
Хто ж той добрий Миколай?

Жив колись давно на світі
Десь в Азії юнак.
Роздавав дарунки дітям
Той багатий одинак.

Бідним дітям у потребі
Дарувати він любив,
Аж Господь Вседобрий в небі
Миколая полюбив.

Став єпископом всезнаним
Миколай, і чесно жив.
Особливої пошани
Він у Бога заслужив.

Запитав Господь: — Що хочеш
За свої заслуги ти?
— Хочу, Господи, я хочу
Раз у рік на землю йти;

Завітати в кожную хату,
Всіх вітати знов і знов,
Чемним дітям роздавати
Подарунки, як любов.

І отак щоразу, діти,
Вам щороку Бог дає:
Миколай мандрує світом —
Подарунки роздає!

Він за них не хоче плати,
Лиш, — як то велить Господь, —
Батька, матір шанувати,
Рідну Церкву і народ!!

Леонід Полтава

НОВІ ЗБІРНИКИ ДЛЯ ДІТЕЙ

Осіньне листя Золота бджілка

ЦІНА ПО 50 Ц.

Упорядкувала Марія Юркевич
Замовляти в Централі СУА

Дарунок Святого Миколая

— Ти спиш, Івасику? — почувся тихий, ласкавий голос. Це тато... Івасик ще не спав, але не обізвася, бо трохи боявся — тато міг сердитися, що Івась ще й досі не заснув. Тато поправив Івасеву подушку і тихенько, навшпиньках, вийшов. Через напіврозчинені двері чутно було два знайомі голоси. Поклавши Івасика спати, тато з мамою любили ще з годину посидіти у вітальні, слухати радіо і тихенько розмовляти. Але те, що почув Івасик сьогодні, змусило його насторожитися й забути про сон.

— Чи вже спить малий? — почувся запит мамі.

— Спить... Вже певно йому щось добре сниться, бо так гарно усміхався... Тепер ми можемо говорити. Отже, поясни мені ще раз, що тобі сказав лікар?

— Сказав, що треба робити операцію. Кожне відволікання створює нову небезпеку. Єдине, що він радив перед тим, як рішитися, відвідати ще професора Марчака. Тільки я не знаю, чи варто...

— Як то варто! — Аж розсердився тато. — Справа йде про твоє здоров'я, може навіть про твоє життя, а ти вагаєшся. Завтра ж ми з тобою вдвох поїдемо до міста.

— Але Івасик... Як ми його покинемо? А як мене там у лікарні залишать?

— Івасик лишиться з Настею. Він уже великий хлопець!

— Але гроші? Це все буде дорого коштувати... А тут Різдво підходить, дещо для хати прикупити треба, ну й Івасик давно вже про нові лижви мріє...

— Все почекає. Помалу з усім розрахуємось, а покищо не турбуйся про дрібниці, а йди спочивати. Завтра вранці поїдемо.

Івасик стривожився: щось із мамою негаразд; вона хвора, а крім того, буде якась операція. Що означає це слово, Івасик не знав, але воно його дуже лякало. Ту операцію, казав тато, треба робити в місті... І чому вони з усім тим криються від Івася?... Засмучений Івась заснув, і вночі йому приснилася Операція. Це була просто дерев'яна скринька, нічим не цікава, крім того, що не хотіла відчиняти-

ся, а тільки зсередини, немов заведена пружинкою цяцька, обзивалася: „Я операція. Мене зробили так, що ніхто не зможе відкрити покришки“. Цілу ніч пробував Івасик відчинити Операцію, і так і лишилася вона для нього таємницею.

Вранці мама й тато зібрали Івасика в школу, сказали, що мамі потрібно поїхати в місто до лікаря, так собі, щоб він на неї подивився. Мама особливо ніжно поцілувала Івасика і просила, щоб він був чемний і слухався тіточки Насті, що буде його сьогодні доглядати, а ввечері вони вернуться з міста, тим потягом, що о п'ятій годині приходить. Івась хотів спитатися, чого ж у місті треба лишатися цілий день, цілу ніч і ще майже цілий день, коли лікар мусить тільки „подивитися“ на маму? Коли Івасик хотів на щось подивитися, йому так багато часу не потрібно. Мабуть, щоб зробити операцію, треба так довго чекати...

— Ти ж будь господарем у хаті, — навчав тато. — Квіти попідливай, рибку нагодуй, ліжко своє застели, посуд після себе помий. А як упоратися з усіми домашніми завданнями, то можеш й листа до Святого Миколая писати — бо вже час.

**

Прийшов Івась зі школи. Спершу побув сам, а тоді прийшла тіточка; дала йому їсти, поприбирала в хаті і сіла щось вишивати в тім кріслі де звичайно любила сидіти мама...

— Тіточко, що таке операція? — пригадав хлопчик.

— Операція?! — насторожилась тіточка. — А чого це ти питаєшся?

— Вона мені снилася. Така смішна скринька, а що всередині, я не знаю.

— Операція, Івасю, — це така лікарська робота, коли людині вирізують болючу виразку в тілі, щоб тоді те місце загоїлося, і людина одужала.

— Тіточко, то це моя мама хвора? То це їй будуть операцію робити? І тоді їй уже не буде спина боліти?

— Будемо надіятися, що так

станеться, Івасю. Молись за неї, синочку, що усе добре обійшлося. Я теж п'ять літ тому мала операцію, і з того часу себе дуже добре відчуваю.

Івась притих і пішов поливати мамині вазончики, що ними були заповнені всі вікна в світлицях. І рибку нагодував, і книжки свої ново поскладав, і ще багато різних маленьких справ полагодив, бо знав, що мамі буде це приємно побачити. Наостанку сів писати листа до Святого Миколая. В суботу діти мали принести всі свої листи в рідну школу й віддати їх учителеві, а він уже обіцявся передати всю пошту просто в руки святому Миколаєві. Тільки не знав Івась, як почати свого листа. Вчитель навчав, щоб діти не були жадібними, щоб не випрошували, як він казав, „золоті гори“, а просили тільки корисне і не задорого... Івасеві хотілося попросити лижви, але він довго сидів і думав, а потім написав так:

„Дорогий Отче Миколаю! Я хотів просити у Тебе у лижви, але тепер передумав і прошу замість того зробити так, щоб моя мама була здорова і щоб їй не треба було робити операції. Я обіцяю бути дуже чемним і навіть не буду смикати за коси двоюрідну сестричку Люсю“.

**

Тато й мама не повернулися тим поїздом, що обіцяли. Але прибули вони обоє пізніше — веселі й радісні, і мама була в новім блакитнім капелюсі. Тато був навантажений пакунками, і зараз же відкрив коробочку печива для Івася.

Івась відчув, що справи обернулися на добре і запитав радісно:

— Мамусю, ти вже не хвора? Тобі зробили добру операцію, таку, як тіточці Насті?

— Ах ти, всезнайку довгоносій, бач, — сказав сміючись тато, — до чого ви тут із тіточкою договорилися! Так, синку, мама вже відчувається краще. Професор написав їй дуже добрі ліки. Операції робити не потрібно. Тільки мама мусіла трохи полежати в лікарні для перевірки і для спеціального лікування. Тепер уже буде все гаразд. Ну, а ти як тут собі раду давав? (Докінчення на обгортці)

У своїх розмовах наші членки часто порушують виховні справи й діляться своїми клопотами. Чи не повинні ми впровадити гутірки або доповіді на виховні теми в програму наших зборів? Тоді можна б авторитетно розглянути певні виховні проблеми. В тій цілі розішлемо незабаром відповідний матеріал Відділам. Але запрошуйте також місцеві педагогічні сили для таких гутірок!

* * *

Виховні теми повинні ми впроваджувати також у наші радіопередачі. Тоді ці справи досягнуть усіх матерей, а також і тих, що стоять поза організованим життям. Хочемо освідомити це завдання всьому нашому суспільству, так як роблять це тепер усі культурні народи. Яка молодь — таке й майбутнє!

* * *

Давно вже була в нас мова про дитячі зустрічі і деякі Відділи вже їх улаштовують. Із того велика виховна користь! У своєму гурті дівчата мило проведе час, а й навчаться пісень і гор. Приміщення на зустріч усюди знайдеться. Треба тільки підготувати невеличкий буфет і зробити рекляму. Як повести таку зустріч покаже нам лекція І. Пендєнської, що ми її розіслали недавно тому до кожного Відділу С.У.А.

* * *

І про доростаючу молодь слід пам'ятати! Вона теж хоче розважитись! Найкраще, коли б ми могли влаштувати для неї курс сальонових танків, де дівчата й хлопці вивчали б цю розвагу. А де немає відповідного приміщення або вчительки, тоді подбаймо про товариські вечори для них. Могла б бути якась невелика програма, спів деклямація, скеч, яку молодь радо виконає.

Анна Богачевська, виховна референтка
Головної Управи

Централа одержала

ВІД 31. ЖОВТНЯ ДО 5. ГРУДНЯ 1962
РІЧНА ВКЛАДКА І ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ФОНД:

Від. 30 Клівленд	20.00	5.00
„ 30 Шикаго	20.00	5.00
„ 45 Манчестер	10.00	2.50
„ 52 Філадельфія	20.00	2.50
„ 73 Бриджпорт, чартер	5.00	

ФОНД ЦЕНТРАЛІ І ВКЛАДКА ДО СФУЖО:

Від. 6 Рочестер	60.00	5.00
„ 30 Клівленд	67.50	6.75
„ 36 Шикаго	45.00	5.00
„ 43 Філадельфія	87.00	18.75
„ 45 Манчестер	27.00	2.70
„ 52 Філадельфія	30.00	3.00

ФОНД РЕЗЕРВОВИЙ І КОНВЕНЦІЙНИЙ:

Від. 30 Клівленд	10.00	5.00
„ 45 Манчестер	5.00	2.50
„ 52 Філадельфія	10.00	5.00

ПРЕСОВИЙ ФОНД „Н. Ж.“:

Від. 33 Клівленд	10.00
„ 36 Шикаго	10.00
„ 43 Філадельфія	20.00

ФОНД „МАТИ Й ДИТИНА“

Від. 13 Честер	10.00
„ 28 Ньюарк	22.00
„ 36 Шикаго	15.00
„ 43 Філадельфія	45.00
„ 47 Рочестер	92.00
„ 63 Дітройт	30.00
„ 66 Нью Гейвен	22.00
„ 71 Джерзі Сіті	5.00
О. і Ів. Городиські, Клівленд	10.00
Д-р О. Павлюк з род., Мурставн	10.00
Л. Прокол, Нью Йорк	5.00
М. Величко, Філадельфія	5.00

ВИХОВНИЙ ФОНД ІМ. ГАННИ РАКОЧОЇ:

Ст. Ракоча і Христя Лазор, Філадельфія	30.00
--	-------

СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД ІМ. ОЛЕНИ ГОРДИНСЬКОЇ:

Окр. Рада С.У.А., Ньюарк	484.00
ФОНД ЗВ'ЯЗКІВ І РЕПРЕЗЕНТАЦІЙ:	
Від. 33 Клівленд	20.00

ФОНД „500“:

Від. 36 Шикаго	5.00
----------------	------

ВКЛАДКА ДО УККА — ЗУАДК

Від. 63 Дітройт	10.00
-----------------	-------

НА НТШ, САРСЕЛЬ, ФРАНЦІЯ:

Від. 33 Клівленд	20.00
------------------	-------

ДЛЯ ІНВАЛІДІВ:

Від. 27 Питсбург	20.00
------------------	-------

З подякою

А. Кульчицька, фін. секр.
Анна Сивуляк, касієрка
Екзекутива С.У.А.

ОСОБИСТЕ

Сердечні побажання складаю п-ні Осипі Грабовенській, пресовій референтці Гол. Управи С.У.А., з приводу одруження дочки Ярини з п. Юрієм Телепком, а молодятам кличу „Многая літа!“ — Замість окремих побажань складаю 5 дол. на Виховний фонд ім. Ганни Ракочої. Марія Величко

ПОДЯКА

З нагоди мого виїзду з Лос Анджелесу Управа 55 Відділу С.У.А. ім. Олени Кисілевської влаштувала для мене мило несподіванку у формі величавого бенкету. Зійшлося незвичайне число членок і гостей і при гарно заставлених столах ми дуже мило провели час.

По півторарічному головуванні мені було трудно прощатись із тими, що помімо великих труднощів мені в праці помагали. При їх допомозі вдалось мені здійснити добру долю задумів. Дякую Управі 55 Відділу, а передусім п-ні О. Пайді, як ініціаторці того незабутнього вечора, п-ні Олені Васюті за теплу промову, п-ну мгр. Веселому за признання з боку Культурно-Освітнього Осередку, п. д-рові Полотнянці за світлини і всім присутнім, що причинились до звеличання цієї зустрічі, та неprisутнім, що вітали мене листовно. Рівнож дякую всім за дарунок, що буде мені нагадувати ті гарні хвилини, проведені з Союзняками.

З тієї нагоди жертвую 5 дол. на пресовий фонд Н. Ж. і 5 дол. на журнал для „бабусі“ в Європі.

Ольга Лукач, Сан Хозе

Посвячення Дому СУА

Погідного осіннього дня у Домі СУА запанував святочний настрій. Це ж сьогодні, 11. листопада 1962, мають посвятити нову домівку Централі! І дійсно, у Домі все блищить чистотою, немов перед великим святом. Вхід до Будинку удекорований синьо-жовтою лентою. А в горішній залі, під таблицею фундаторів, приготоване місце для відправи.

Точно о год. 2-ій почалась церемонія посвячення. Пані голова О. Лотоцька хлібом-сіллям привітала о. пароха й інших достойних гостей. Потім біля таблиці фундаторів усталися у двох рядах „куми“, себто голови Окр. Рад і представниці Відділів СУА. Держачи в руках стяжки, що виходили від таблиці, вони символічно лучили давній Дім СУА з новим та з собою.

Завершивши чин благословення Дому СУА о. парох зложив Гол. Управі СУА ширі побажання та підкреслив ідейні спонуки, що дсвели організацію до такого розквіту. Любов до Бога і пошана для законів Божих буде запорукою дальшого успішного шляху. Потім промовила голова СУА, пояснюючи, як дійшло до купна цього Дому. Тут примістились окрім Централі СУА, редакції й адміністрації Нашого Життя також канцелярія СФУЖО й дитяча світличка 43 Відділу СУА. У нашому будинку відбувають свої сходи Філія НТШ, Літ. Мист. Клуб, Учит. Громада і пластунки. Закінчуючи свою промову пані голова запросила присутніх на скромний обід у долішніх залах.

Незабаром гості засіли за гарно накриті столи, о. парох провів молитву. По обіді, що його приготували Союзники, провід гостини перебрала місто-голова п-ні Стефанія Пушкар. Вона представила привяних представників організацій та дала їм змогу зложити привіт. Привіти враз із пожертвою для Дому зложили — гол. рек. секретар „Провидіння“ п. Степан Спринський, від Союзу Купців і Підприємців п. Дем'янчук, від часопису „Америка“ д-р Григор Лужницький, від Укр. Христ. Руху і централі „Самопоміч“ д-р Микола Ценко, від СФУЖО п-ні д-р Наталя Пазуняк, від Т-ва Ін-

женерів п-ні інж. Лідія Дяченко, від хору „Кобзар“ п-ні Оксана Генгало, від кред. кооп. „Самопоміч“ п-ні Володимира Ценко, від Учит. Громади п. Володимир Лотоцький, від „Молодої Просвіти“ проф. Володимир Мацьків, від Укр. Зол. Хреста п-ні Марія Варвара, від Відділу ОБВУА дир. М. Алексевич, від 375 Відд. УНС п. Даньківський, від 368 Відд. УНСоюзу п. М. Дейчаківський. Відчитано теж привіти делегатів, що мусіли швидше вийти, як д-ра Вол. Рудницького, голови Літературно-Мистецького Клубу і п-ни З. Колінко, представниці ТУСМ.

Потім запрошено до слова Союзників. Від Окр. Ради у Філадельфії промовила п-ні Наталя Лопатинська, від Окр. Ради у Нью Йорку п-ні Катерина Пелешок, від Окр. Ради в Ньюарку п-ні Ольга Салук. Зчерги привітали Екзекутиву представниці Відділів СУА. Промовляли від 2 Від. п-ні П. Пецюх, від 4 Від. п-ні Федорович, від 8 Від. п-ні д-р І. Крамарчук, від 20 Від. п-ні Михайлина Чайковська, від 24 Від. п-ні Ольга Граб, від 28 Від. п-ні Ольга Муссаковська, від 32 Від. п-ні Катерина Хом'як, від 42 Від. п-ні Марія Пашук, від 43 Від. п-ні Марія Євсєвська, від 44 Від. п-ні Фереміда Никорович, від 46 Від. п-ні Меланія Мила, від 48 Від. п-ні Марія Баб'як, від 52 Від. п-ні Анна Білінська, від 64 Від. п-ні Марія Ржепецька, від 65 Від. п-ні Софія Котис, від 67 Від. п-ні Ольга Грицай.

Листи пожертв подаємо окремо. Тут на місці п-ні Юлія Тершавська зложила шер у сумі 100 дол. на новий Дім СУА.

З усіх промов било шире захоплення гарним новим приміщенням, що влаштоване зі справжнім жіночим піклуванням і великою дбайливістю. Провід гостини, переплітаний жартами, теж причинився до приемного настрою. Пізно по полудні гості розходились, висказуючи своє задоволення і радість.

Присутня

Врочисте посвячення Дому Централі СУА у Філадельфії, при 4936 Н. 13-тій вул. відбулося дня 11. листопада 1962.

З того приводу Централія одержала побажання і грошові датки поштою

і від привяних на посвяченні кумів і гостей.

Від.	1	Нью Йорк, Н. Й.	10.00
„	2	Честер, Па.	25.00
„	3	Нью Йорк, Н. Й.	25.00
„	4	Нью Йорк, Н. Й.	25.00
„	6	Рочестер, Н. Й.	10.00
„	8	Бронкс, Н. Й.	20.00
„	10	Філадельфія, Па.	10.00
„	13	Честер, Па.	10.00
„	15	Честер, Па.	10.00
„	20	Філадельфія, Па.	15.00
„	22	Шикаго, Ілл.	30.00
„	24	Елизабет, Н. Дж.	50.00
„	26	Гемтремк, Миш.	25.00
„	28	Ньюарк, Н. Дж.	50.00
„	29	Шикаго, Ілл.	10.00
„	32	Бристол, Па.	10.00
„	36	Шикаго, Ілл.	15.00
„	37	Дітройт, Миш.	5.00
„	42	Філадельфія, Па.	10.00
„	44	Філадельфія, Па.	25.00
„	45	Манчестер, Н. Г.	5.00
„	48	Філадельфія, Па.	5.00
„	49	Боффало, Н. Й.	25.00
„	52	Філадельфія, Па.	5.00
„	54	Вілмінгтон, Дел.	25.00
„	56	Дітройт, Миш.	10.00
„	57	Ютика, Н. Й.	25.00
„	63	Дітройт, Миш.	25.00
„	64	Нью Йорк, Н. Й.	25.00
„	65	Нью Бронсвик, Н. Дж.	10.00
„	67	Перт Амбой, Н. Дж.	100.00
„	68	Сиракуз, Н. Й.	20.00
„	69	Лорейн, гайо	25.00
„	70	Порсейк, Н. Дж.	20.00
Окр. Рада СУА, Ньюарк, Н. Дж.			25.00
Окр. Рада СУА, Нью Йорк, Н. Й.			25.00
Окр. Рада СУА, Рочестер, Н. Й.			25.00
Централія СУК „Провидіння“			25.00
Євген Рогач і С-ка			25.00
СУКІП			20.00
Соня Барусевич			15.00
ОБВУА			10.00
УНС, Від. 375, Філадельфія, Па			10.00
Др Наталя Пазуняк			10.00
П. Дерех, Форест Гилс, Н. Й.			5.00
М. Пушкар, Філадельфія, Па.			5.00
Н. Лопатинська, Філадельфія, Па.			5.00
Є. Серединська, Нью Йорк, Н. Й.			5.00
К. Пелешок, Нью Йорк, Н. Й.			5.00
А. Настюк, Юніон, Н. Дж.			5.00
Ю. Тершавська, Честер, Па.			5.00
А. Нуджин, Честер, Па.			5.00
А. Бартіш, Честер, Па.			5.00
Укр. Зол. Хр., Від. 20, Филад.			5.00
Хор „Кобзар“, Філадельфія, Па.			5.00
А. Сивуляк, Філадельфія, Па.			5.00
Проф. Вол. Лотоцький, Филад.			5.00
Членки 3 Від. СУА, Нью Йорк			33.00
Зложили: По 5.00: М. Марусевич, М. Слободян і А. Матвієв; по 2.00: М. Харамбура, М. Кольба,			

Пожертви на пам'ятник Лесі Українки

Союз Українок Америки:	
Окружна Рада, Клівленд	336.51
Від. 60 Клівленд	451.00
„ 33 „	353.00
„ 30 „	315.00
п. Фені Фоца	50.00
Від. 56 Дітройт спільно з Від. 30 і 33 Клівленд із вистави „Одержима“	250.00
Союзнянки Нью Йорк	228.00
Централа, Філадельфія	130.00
Від. 7 Акрон	110.00
„ 25 Клівленд (6)	100.00
„ 64 Нью Йорк	100.00
„ 69 Лорейн	91.25
„ 22 Шикаго	50.00
„ 28 Ньюарк	50.00
„ 16 Мінеаполіс	45.00
„ 1 Нью Йорк	45.00
„ 3 Нью Йорк	45.00
„ 14 Клівленд-Схід	41.00
Окружна Рада, Нью Йорк	25.00
Від. 2 Честер	25.00
„ 4 Нью Йорк	25.00
„ 5 Дітройт	25.00
„ 10 Філадельфія	25.00
„ 21 Бруклін, Н. Й.	25.00
„ 23 Дітройт	25.00
„ 36 Шикаго	25.00
„ 38 Ленсінг	25.00
„ 43 Філадельфія	25.00
„ 54 Вілмінгтон	25.00
„ 61 Джерзі Сіті	25.00
„ 63 Дітройт	25.00
„ 66 Нью Гейвен	25.00
„ 18 Джемейка, Н. Й.	20.00
„ 20 Філадельфія	20.00
„ 27 Піттсбург	20.00
„ 29 Шикаго	20.00
„ 39 Милвил	20.00
Окружна Рада, Ньюарк	15.00
Від. 48 Філадельфія	15.00
„ 8 Бронкс, Н. Й.	10.00
„ 13 Честер	10.00
„ 31 Дітройт	10.00
„ 34 Коговз	10.00

Т. Коніцька, А. Андрусак, А. Вольф, А. Василиців, М. Савицька, Є. Добрянська і А. Фурік	
Василь Коруд, Філадельфія, Па.	3.00
Крім того Ю. Тершавська з Честер, Па., зложила на один шер Дому СУА	100.00
Ст. Терешко, Бостон, Масс.	10.00
Н. Чапленко, Бруклін, Н. Й.	5.00
М. Чайковська, Філадельфія, Па.	5.00

Щиру подяку складає
Екзекутива СУА

„ 37 Дітройт	10.00
„ 42 Філадельфія	10.00
„ 44 Філадельфія	10.00
„ 62 Сан Франціско	10.00
„ 68 Сиранюз	10.00
„ 11 Трентон	5.00
„ 32 Брістоль	5.00
Союзнянки 24. IX. 1961 р.	86.00
Від. 30 і 33 Клівленд, коляди і збірки 1955-61	3,946.28

\$7,728.04

Український Нар. Союз:

Окр. Рада УНС, Клівленд	500.00
Центр. УНС, Джерзі Сіті	200.00
Від. 112 УНС	100.00
„ 240 УНС	65.00
„ 364 УНС	50.00
„ Укр. Козаки, Бруклін	41.00
„ 251 УНС	30.00
„ 358 УНС	25.00
„ 334 УНС	21.00
„ 102 УНС	20.00
„ 336 УНС	10.00

\$1,062.00

Українська Нар. Поміч:

Від. 125 УНП, Клівленд	250.00
Централа, Піттсбург	50.00

\$500.00

Укр. Шаднича Каса, Парма	\$250.00
--------------------------	----------

Осередок СУМА:

Ланка Старших Сумівок Осередку СУМА ім. Б. Хмельницького, Клівленд	152.00
Осередок СУМА ім. Т. Шевченка, Парма	50.00
Учні Муз. Студії при Осередку СУМА, Клівленд	22.00

\$224.00

„Самопоміч“, Клівленд:

Укр. Кред. С-ка „Самопоміч“ Клівленд	102.00
Т-во „Самопоміч“, Клівленд	50.00

\$152.00

Український Робітничий Союз:

Від. Вільна Україна, Клівленд	100.00
Централа, Скрентон	25.00

\$125.00

Т-во Рідна Школа, Клівленд	110.00
Будівельна ф-ма Мураль і Син, Клівленд	100.00
Односельчани з Любянки Вижної, Нью Йорк	80.59

ООЧСУ, Клівленд	69.00
Гол. Упр. Т-ва б. Вояків УПА	50.00
Укр. Хор ім. Шевченка, Клівл.	50.00
Односельчани з Сушиці Вел.	46.50
Укр. муж. хор „Дніпро“ Клівл.	35.00
Односельчани з Білича, Ст. Самбір	25.00
Діловий Комітет Українських Комбатантів, Клівленд	25.00
Амер. Укр. Черв. Хрест, Клівл.	25.00
Сестрицтво св. Ольги, Клівленд	25.00
Укр. Нар. Дім, Клівл.	25.00
Т-во б. Вояків УПА ім. ген. Т. Чупринки, Клівленд	25.00
Укр. Зол. Хрест, Клівленд	20.00
Б. Демокр. Клюб, Іст-Клівл.	18.00
Сестрицтво Пречистої Діви Марії при церкві св. Миколая, Клівленд	10.00
Укр. Пласт, Клівленд	10.00
Церква св. Андрея УАПЦ, Клівленд	5.00
Надіслані пожертви від поодиноких осіб	150.00
Відсотки 1955—1961 р.	627.82

Разом \$11,372.95

(Словами: одинадцять тисяч триста сімдесят два долари і 95 центів)

ЗІСТАВЛЕННЯ ПРИХОДІВ І РОЗХОДІВ НА ПАМ'ЯТНИК

П р и х о д и:

Вплати, як список	\$11,372.95
-------------------	-------------

Р о з х о д и:

1. Котецький за постумент	2,000.00
2. Модерн Арт Ф., Лонг Ай., Н. Й.	5,532.95
3. Ф-ма Мураль і Син за фундамент	600.00
4. Мист. М. Черешньовський	2,800.00
5. Монографія Л. Українки	320.00
6. Твори Л. Українки в англ. мові для бібліотек і шкіл	120.00

Разом \$11,372.95

Зіставлення зладила на підставі книг і банкових конт Комітету Побудови Пам'ятника

Ірина Кашубинська
член Комітету

Катерина Мураль П. Баранська
Гол. Комітету скарбничка

Примітка: На прохання членів б. Комітету Побудови Пам'ятника подаємо цей список із книжки XIII Конвенції СУА до відома наших читачок.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Доповідь із поїздки на Україну

Дня 20. жовтня 1962 заходом 1 Відділу США голова п-ні Катерина Пелешок і п-во Шумейки поділились враженнями із своєї поїздки влітку 1961 р. по Україні. Після вступного слова містоголови п-ні Служинської, яка підкреслила великі заслуги п-ні Пелешок у Відділі й українській громаді, забрала слово доповідниці. Привітавшись із присутніми п-ні Пелешок перелічила місцевості, в яких зупинялася. Перший етап — це Львів, столиця зах. України, однак наввіяна холодом і чужиною. Місто опустіло, мужчин мало видно, переважно жінки виконують усі важкі роботи — при будові, замітанні вулиць, тощо. Коли прогулька з Америки хотіла оглянути церкви, то це виявилось неможливим, бо більшість із них „не працює“, себто були зачинені. Загал населення бідно одягнений і пригноблений. Театр ніби український, але більшість пес іде московською мовою. Зі своїми рідними доповідниці могла бачитись лиш у місті, бо до родинного села туристам-якеомуністам вступу не дають. Київ робить велике враження своєю красою. Хрещатик відбудований для московських окупантів, однак церкви перетворено на музеї. Відчинені тільки деякі, як Печерська Лавра, однак робить пригноблене враження коли пригадати її колишнє значення. Софійський Собор багатий і чудовий — тепер тільки музей. З могили Лесі Українки привезла крадьки грудку землі, щоб зложити її біля пам'ятника у Клівленді. У полтавському музеї окупанти фальшують Полтавську битву й історію України. Доповідь доповнила п-ні Шумейко висвітленням фільму з побуту в містах України, як Львів, Тернопіль, Київ, Полтава й Харків.

Доповідь і фільм зворушили присутніх до сліз. Учасники відходили домів із живими споминами про рідний край.

М. Л.

ЧЕСТЕР, ПА.

35-літній ювілей 2-го Відділу США

Цього року проминуло 35 літ від заснування 2 Відділу США.

Давні це часи! Обставини не ті, що сьогодні, але повік незабутні для тих, що їм Господь дозволив дожити цього нашого Ювілею.

Перша, що дала заохоту до зало-

ження Відділу була покійна п-ні Бобек. Учасницями перших сходин було 12 жінок, що з них ще шість є сьогодні при праці. Це є п-ні: Марія Лакуш, Анна Урбан, Павлина Рубаш, Анна Верещак, Антоніна Гащак, Теодозія Стеців.

Переглядаючи записки нашого Відділу бачимо в них роки добробуту і тяжкого безробіття. Помимо різних перешкод членки не знеохочувались. Переводили різного роду збірки, да-

П-ні Петронеля Пецюх, голова
2 Відділу США

Mrs. Petronela Peciuch, President
of UNWLA Branch 2, Chester, Pa.

вали представлення та імпрези, що дало змогу здвигнути дві важливі українські інституції в Честері, Укр. Нар. Дім і Церкву Успення Преч. Діви Марії, при яких відбувається вся активність Відділу. Також діяльність у користь Рідного Краю присвічувала Союзнякам.

В Управі за тих 35 літ діяло багато одиниць, що своєю працею причинились до розвитку організації, але найбільш признання належить цим жінкам, що довгі роки провадили Відділ, а ними були: перша голова п-ні М. Лакуш, покійна п-ні Ю. Лебішак, попередня голова п-ні Юлія Тершавська і теперішня голова п-ні П. Пецюх.

Пані П. Пецюх стала членкою 2 Відділу рік по його заснуванні. Від того часу провадила його як голова 10 літ, то як секретарка (7 літ), чи як містоголова (4 роки). Цього року знов очолює його. З великою посвятою працює для добра і розросту нашого Відділу і справно виконує свої обов'язки. Працювала також як членка Контр-

Комісії Гол. Управи. Головною точкою у розкладі її праці на цей рік було святочно відзначити 35-ліття Відділу. Під її проводом підготовано бенкет, що відбувся дня 28. жовтня в Клюбі Укр. Народн. Дому.

Свято попереджено Службою Божою, яку відправив Митр. Прот. о. Мицик за здоров'я живих, а пахахнду за всіх померлих членок. О год. 2-гій по пол. відбувся бенкет. Вже при самому вході Управа вітала кожду членку, пришиливши їй квітку, немов у нагороду за 35-літню працю. Пані Крон започаткувала бенкет амер. гимном, а відтак всі присутні членки відспівали гимн США. Врочистість відкрила голова Відділу п-ні П. Пецюх. Попросила вшанувати померлих членок однохвилинною мовчанкою і передала провід свята першій голові п-ні М. Лакуш. Пані Лакуш привітала всіх присутніх, а зокрема достойну гостю, голову США п-ні О. Лотоцьку. Згадала приїзд пані Голови на загальні збори нашого Відділу у 1927 р. і першу її промову, а як доказ великої пошани і любови до неї пришилила їй білу орхідею. По молитві, яку провів о. Мицик, подано багатий обід, що його приготували і подавали молоді сестриці з церкви Преч. Діви Марії. Зайнялись цим переважно дочки Союзняк, щоб тим звільнити від праці усіх членок у день їх ювілею.

Головною бесідницею була п-ні О. Лотоцька. Вона, як мама нашого Відділу, раділа добутками нашими. Підкреслила ролю жінки в родині й народі під теперішню пору та закликала розгорнути ще ширшу діяльність на суспільній ниві. Відчитала імена перших членок-основниць і попросила їх встати. Здавалось їй, що на 35 літ відмолодла, побачивши тих самих жінок, до яких промовляла 35 літ тому. Побажала їм діждатись 50-літнього ювілею і відспівано їм „Многая Літа“. Зокрема відзначила заслуги нашої голови п-ні П. Пецюх для Відділу у Централі, зложила їй щирі побажання щастя, здоров'я і попросила заспівати їй „Многая Літа“.

Дальше промовляв парох місцевої Укр. Прав. Церкви Митроф. Прот. о. Мицик. Привітав наш Відділ, вичислив заслуги для церкви і громади, висловлюючи нам свою вдячність за повну співпрацю.

Привіти для Відділу започаткувала відома з громадської праці на рідних землях, всіми дуже люблена голова сусіднього 13 Відділу США, п-ні На-

талія Мохнацька. Згідно з її думкою ми повинні більше праці повести в напрямі виховання дітей, вказувати їм шлях, по якому мають йти, щоб вони не пропали для нас тут в Америці і для нашого поневоленого народу там на рідних землях. Від другого сусіднього 15 Відділу вітала голова п-ні М. Кунчак. Вітали і висловлювали побажання кращих успіхів делегатки з Філадельфії п-ні М. Євсєвська від 43 Відділу, а п-ні О. Сердюк від 44 Відділу СУА. Прочитано привіти від 20, 42, і 46 Відділів. Делегатка 54 Відділу у Влмінгтоні не могла прибути, бо влаштували у себе Листопадове Свято.

Складали привіти гості-американці, як також виголошено привіти від ряду інших місцевих установ і організацій. Представник шкільної округи в Честері п. Джозеф з похвалою висловився про виховання і вишколення нашої молоді. „Українські мамі цінять науку і вмюють дисципліновано виховувати своїх дітей на добрих і прикладних громадян Америки“. Редакторка жіночої сторінки місцевої газети п-ні Ган закликала до збереження своєї традиції і плекання своєї культури.

Від Укр. Прав. Церкви зложив привіт президент п. Кук і диригент хору п. С. Шевченко. Від молодого сестрицтва п-ні Криворука. Від старших сестриць п-ні Батюк. Від молодечого Клубу голова його Славця Єдинак, внучка одної з піонерок п. Рубаш.

Мистецькими точками програми були сольо-співи пані Крон (внучка заслуженої з праці в кухні п. Бартіш), при піані її чоловік і Омелян Мицик (син нашого пароха). На кінець сказала кілька слів перша членка Відділу п-ні А. Урбан і подякувала всім, що прибули на це наше велике свято. Відспівання національного гимну закінчилось свято.

Щиро і радо зустрілися членки сусідніх Відділів з нагоди цього Ювілею і зблизилися до себе. Враження з цього свята залишаться на завжди в наших серцях.

Марія Івахів, рефер. преси

ПІТСБУРГ, ПА.

Прощання секретарки Відділу

Дня 11. листопада відбулись надзвичайні збори нашого Відділу. На них ми попрощали нашу довголітню секретарку п-ні Марію Пеленську, що

Із Вишиваних Вечерниць 63 Відділу СУА в Дітройті
The dancing party of UNWLA Branch 63 in Detroit, Mich:
Participants who wore dresses with Ukrainian embroidery.

поїхала відвідати рідню в Україні. На гарному прийнятті і по прощальному слові голови п-ні Анни Юги ми вручили їй на пам'ятку від членок золотий хрестик.

Анна Юга, голова
Стефанія Голуб'як, секретарка

ДІТРОЙТ, МИШ.

Звіт із діяльності 63 Відділу СУА

„Оглянувшись назад“... Читанючі ці слова, пригадаємо собі нарис Олени Звичайної. Але тут вони пригадують нам працю нашого Відділу за цілий рік. Хочемо передумати її, підмітити важливі факти, а представивши її членам інших Відділів, підсунути якусь ідею на майбутнє. Загальні збори, як кажуть американці — „за роком“!

Праця 63 Відділу різноманітна. Відбуваємо сходи звичайні і присвячені певним роковинам, працюємо з Окружною Радою СУА й іншими установами Дітройту в улаштуванні репрезентаційних імпрез, як Свято Жінки-Героїні й академія в честь Митрополита Сліпого, удержуємо навчальну станицю в Німеччині, помагаємо потребуємим, удержуємо хвору в Німеччині, провадимо курси для членок, як також влаштуємо імпреди. Цьо

го року зосередились ми більше на внутрішньому житті Відділу.

Імпреди Відділу — це були Вишивані Вечерниці, коляда та два фестивали-пікніки. Дохід із одного з них призначений у цілому на Дім СУА у Дітройті. Вишивані Вечерниці впровадили ми в 1956 р. Назвою хочемо пов'язатись із традицією України, а плеканням вишивки й пристосуванням її до модерної сукні хотіли б перемінити Вечерниці в гарний бал, на якому пані запрезентували б свою красу і смак як у підборі крою, так і вишивки. Воно вже до того йде. Щораз більше маємо на Вечерницях гарних і зі смаком вишитих вечірніх суконь. Рік-річно Жюрі має клопіт із вирішенням. Бо немає поганої вишивки! А тільки вміє й добре пристосування дає вигляди на нагороду чи вирішення. Цього року були нагороджені такі пані: пп. Кальба, Федорак, Михалович, Слюсарчук, та Шалаута, а вирішено пп. Ж. Ткачук, С. Василюк, К. Григорчук, Х. Лепецьку, та Н. Легету.

Плекаємо вишивку не тільки між своїми. Вже від кількох літ наш Відділ помагає Студ. Громаді в Ен Арбор (університетське місто, 40 миль від Дітройту) улаштувати **виставки народного мистецтва** в Дні Національностей. Пропагуємо вишивку, а

тепер ще й кераміку на Світовому Ярмарку Інтернаціонального Інституту. Цього року уладили ми таку ж виставку зі Студ. Громадою при Вейн. університеті під час подібної імпрези. При всіх тих нагодах наші студентки в народніх строях пояснюють студентам інших народностей красу українського народнього мистецтва.

Дуже велику роллю у суспільній праці відіграє **співжиття членок**. Спільно

пережиті хвилини в'яжуть людей разом, вони краще себе розуміють у виконванні громадських обов'язків. Чисто родинний характер мали сходи з нагоди Різдва та Воскресення Христового. Та на особливу увагу зазначають сходи, присвячені уродинам п-ні Теодозії Стельмах. Вона є почесною головою Відділу від 1960 р. коли то ми відсвяткували 35-ліття її громадської діяльності. П-ні Стель-

мах відома читачкам Н. Ж. з кампаній за приєднання передплатниць. Вона і в нашому Відділі перевела неодну кампанію чи як збірщиця УЖКА (де була якийсь час містоголовою), чи як збірщиця оголошень серед поодиноких фірм з нагоди різних імпрез. Її невичерпна енергія і повна посвята відданість народній справі є прикладом неодній молодій членці, як треба (Докінчення на обгортці)

У століття „Запорожця“

(Закінчення)

Прийшлося повторити молитву з другого куплета ще раз на невгамовну вимогу слухачів. Але особливо велике враження зробив балет, добре продуманий і випрацьований балетмайстром. Публіка, яка вперше в У. побачила постановку балету в давно всім знаній і популярній опері приймала цю новину як сенсацію і реагувала на неї дуже експансивно: кілька номерів довелося повторити. Взагалі вся сцена з балетом була для більшості цілковитою несподіванкою. Я мала повну сатисфакцію, коли опозиція, що так гаряче опонувала моїм прагненням — поставити оперу в її первісному вигляді, по скінченні вистави гуртом приходила і висловлювала своє захоплення, зазначаючи, що „ніхто собі не міг і уявити щось такого прекрасного“. Коротко кажучи, для „прем'єри“ вистава була цілком задовільною.

Не такі блискучі відгуки були цієї вистави. Військові начальники, побачивши за диригентським пультом цивільного керівника та ще й жінку, вже на самому початку вистави закривали розгнівані обличчя програмами. (Де ж би така крамола!) Однак, нікому з нас й на думку не впало, що ми так важко згрішили, відважившись допустити жінку до диригування військовим оркестром. А тимчасом з У. полетіли до головного міста республіки телеграми, телефонограми належним чином вищих урядових кол і просто телефонічні розмови. Допомогали в тому й деякі цивільні особи, які взагалі не сприяли діяльності українських культурних організацій. Тому, коли на численні заклики з інших провінційальних міст про влаштування тієї самої вистави, наша управа звернулася до військового начальства з проханням дозволити оркестрі виступити ще кілька раз в інших містах, збентежений полковник категорично відмовив участь його оркестру у виставах, покликаючись на те, що він уже мав великі неприємності через те, що дозволив на таку участь в У. Коли члени нашої управи почали наполягати на тому, щоб хоч один раз ще дозволити оркестрові виступити в близькому місті М., де вже зроблено заходи відносно вистави і витрачено досить великі кошти на це, полковник нарешті змилювався і дав дозвіл ще на одну виставу, але тільки під керівництвом військового диригента, саме того помічника головного капельмейстера, про якого я вже згадувала. Тільки тепер стало ясно нашим представникам, у чому по-

лягав гріх організаторів вистави, а саме — цивільний керівник та ще й жінка-диригент! І треба було погодитися на цю вимогу, щоб не призводити до збитків людей. Ніяково було й колізі-диригентові нашвидку переймати від мене керівництво оперою, яка була йому цілком невідомою, а для ознайомлення з нею зовсім не було часу. Прийшлося йому погодитися тільки на теоретичний перегляд партитури опери, і то з клявіраусцугу та на одну генеральну репетицію перед самою виставою. Ясна річ, що справа у нього не клеїлася: він не знав ні темпів музики, ні тексту опери, ні, нарешті, самої оркестровки. Мої співаки були в безмежному розпачі: стурбований жіночий персонал проливав сльози, хор не орієнтувався у вказівках диригента, а оркестр був теж дезорієнтований іншим веденням. Прийшлося мені погодитися на роль суфлера, щоб із будки керувати принаймні співаками. Але й так справа не йшла. Тоді самі оркестранти знайшли вихід і непомітно запропонували мені стати внизу в оркестрі біля капельмайстера і фактично диригувати, а за диригентським пультом залишався військовий диригент, який щось сам для себе махав руками, почасти пристосовуючись до того, що і як грав оркестр і спізали на сцені. Мабуть, ніколи і ніде в світі не відбувалася вистава в таких оригінальних умовах! Але все таки справа налагодилася, і ми якось відбули виставу. Ясно, що дальші повторення опери в інших містах були неможливі. Треба й так віддати належне тактовності капельмейстера й самих музикантів, що завдяки їхній скромності і старанні пощастило вийти з положення і виставу благополучно відбутися.

Довго ще після того і багато було розмов із цього приводу. І в головному місті довший час дискутувалося про те як це сталося що все ж таки жінка спинилася за пультом лицем у лице з вояками. А мої музиканти ще довго віддавали мені честь, приязно вітаючись зі мною при зустрічі.

Пізніше при побаченні з нашим генералом, який так категорично твердив, що ніколи не може статися в тодішні часи, щоб жінка керувала вояками, я мала змогу з деякою дозою іронії поставити нашого доброго знайомого перед факт, що незаперечно стався, коли таки жінка, а не чоловік керувала військом бодай в оркестрі.

П. Щ-а

Зміст XIX Річника

	ч. ст.		ч. ст.		ч. ст.
ВІСТІ З ЦЕНТРАЛІ					
Іванна Бенцаль	3 25	— Гриць Нехай	5 23	За точність температури	9 22
А. Богачевська	11 25	— Літо	7 23	На довецький сезон	10 22
Р. Богачевська	2 25	— Михась-Невдаха	9 23	Чи є разове борошно?	10 22
М. Величко	4 25	— Вірш про малого Мирося ..	11 23	А. Сивуляк: Американський	
Д-р Євгена Єржківська	10 25	О. Кобець: У Різдвяну ніч ..	1 24	обід	5 20
Ірина Кашубинська	9 25	— Не боюсь нічого	4 23	— Літні страви	7 20
О. Лотоцька ч. 1, с. 26, ч. 2,		— Мій тато	6 23	С. Скрипник: Шинка за рим-	
с. 25, ч. 3, с. 25, ч. 4, с. 25,		— Сірко	7 23	ських часів	6 22
ч. 5, с. 25, ч. 6, с. 25, ч. 7,		Н. Наркевич: Богородична		— Римські прийняття	9 20
с. 25	8 29	травка	1 24	З. Терлецька: Про Великодній	
М. Ржепецька	1 26	— Люблю песика Жучка	2 24	стіл	4 20
ВИШИВКИ					
Візитові сукні	1 23	— Снігові звірятка	3 23	— Готуємось до пікніку	6 20
Дитячі сукні	ч. 3, с. 21	— Великодня несподіванка ..	4 24	— Вже осінь	8 24
Карнавалові сукні	11 21	— Весняна казочка	5 24	— Що подається на прийняття	10 20
Літні сукні	5 21	— Загадковий пакунок	9 24	Харчевий трикутник	8 23
Подушка вишивана	9 21	Л. П.: Хліб	7 23	ЖІНОЧИЙ РУХ	
Скатерковий комплект	2 22	Л. Полтава: Пада в полі сніг-		Будуємо майбутнє	8 1
ГІГІЄНА І ЗДОРОВ'Я					
Д-р Домна Гупало-Ясінчук: За-		сніжок	2 23	О. Залізняка: Рушійна сила ..	7 4
разливе запалення печінки	7 19	— Марійчина подяка	3 23	На сторожі здоров'я	10 2
Д-р І. Ділюк: Шкідливий наліг	11 19	— На згадку про Т. Шевченка		Наша програма	7 1
Д-р Надія Сороківська: Жовче-		— Гриць на полюванні	4 23	С. Онуфрик: Молодь у США ..	3 2
ве каміння	2 19	— Квіти	6 23	С. Пушкар: Дві Конвенції	8 3
Т-во поборювання рака	1 20	— Веселі мишенята	9 23	Д. Ребет: Жіночі організації	
Д-р Зоя Ясінчук-Гріффо: Фізіо-		— Про святого Миколая	11 23	сьогодні	7 3
логічна контроля ваги	5 19	М. Стратієнко: Мудра Галочка	10 23	Руками жінки	8 2
Євгенія Янківська: Занечищена		— Кінець осені	10 23	ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ	
шкіра	9 19	Г. Чорнобицька: Весна іде ..	3 23	Влодя: Мій лист до Руті	3 10
ГОРОДНИЦТВО					
К. Архімович: Африканська фі-		— На кладці	5 23	Н. Климовська: Елегантні про-	
ялка	3 19	— Примовка	8 27	екти суконь	1 8
Р. Коцик: Підливання кімнатних		— У Вербну Неділю	4 23	Марія Околот: Прямо серце ра-	
рослин	1 20	— Коліскова	10 23	дується	6 10
— Троянди влітку	6 19	Г. Ч.: Біжимо наперегоні ..	2 23	І. Савицька: До 2. Літ. Конкур-	
— Невибagliві кімнатні рос-		— Заздрісний котусь	3 23	су СФУЖО	4 6
лини	10 19	Г. Чо: Необачний котик	9 23	А. Струц: Сторінка для дівчат-	
Порадник: Хробаки в вазонках	3 22	Г. Чор: Розумна доня	6 23	підлітків	7 12
— Бузина	5 22	О. Цегельська: Новорічні він-		Н. Черняк: Різдвяне число ..	3 10
— Клопот з азаліями	7 22	шування	1 24	Читачка з Канади: Велика не-	
— Опрыскування	8 23	— Пригоди Панька	3 24	воля	11 10
— Братки й портуляки	9 22	— Зустріч із Весною	6 23	Д. Ярославська: Улюблена	
— Про плекання камелії	10 19	— Івасик-Забудько	8 27	книжка чи улюблений	
— Клопіт із фікусом	11 22	— Павине перо	10 24	автор?	2 4
ГУТІРКИ, ФЕЙЛЕТОНИ, РЕПОРТАЖІ					
Віра Вовк: Ріо де Жанейро ..	9 5	Г. Чернь: З колядою	2 23	МОДА	
Із Рідної Землі: Інтурист	6 7	— Вже весна!	3 23	А що на дощ?	7 22
ІСА: Вакаційне	6 6	— Найкращий дарунок для		Несподіванки в капелюхах ..	3 22
Т. Лихолай: Перша зупинка ..	10 5	мами	5 23	Новини моди	9 22
Н. Н.: Там, де дзвони дзвонять...	7 6	— Як черевички розсердилися	6 23	Парижанка: Коко Шанель ..	1 21
М. Нижанківська: Допомога ба-		— Пригода в лісі	7 23	Показ моди	4 22
бусі	7 8	— Перший раз	8 27	Рукавички	5 22
Передвакаційні міркування ..	5 20	— Паперові змій	8 27	НАРИСИ, НОВЕЛІ	
Руга: Танцювальна дискусія ..	7 7	— Дарунок святого Миколая ..	11 24	Дарія Віконська: Соняшники ..	6 5
— Відійшла з Френклин	2 7	П. Шквал: Липнева радість ..	7 23	— Павине око	6 5
— Не посилайте чоловіків ..	11 7	ДОМАШНЄ ГОСПОДАРСТВО			
Товзметна дискусія	5 22	Дітройтчанка: Плямки цвілі ..	6 22	М. А. Кейван: При кінці .. ч. 4,	
ДИТЯЧА СТОРІНКА					
Вуйко Квак: Майстер Гончарик	4 23	За Свят-Вечірнім столом	11 19	с. 4	5 4
— Відважні батьки	9 23	Є. Котис: Святкуємо!	11 20	Л. Горлиця: Перша коляда ..	1 5
Діма: Видав сніг	2 23	О. Л.: Традиційні страви	1 22	О. Литвин: Дві відьми	2 5
— Павучок	8 27	— Зимний буфет	2 20	Л. Яновська: Як Лепестина ка-	
П. Кізко: З колядою	2 23	— Дитяча забава	3 20	расір добувала	3 5
НАШЕ ЖИТТЯ — ГРУДЕНЬ, 1962					
НАШЕ ЖИТТЯ — ГРУДЕНЬ, 1962					

Штани	4	21
Головний покрив	6	21
Пояс	6	21
Верхнє вбрання	8	26
Взуття	10	21
Д-р Н. Пазуняк: Про назву „гагілки“	4	2
І. Пеленська: Щедрівки	11	2
Перед Виставкою Жіночої Творчости	7	9
Порадник нар. мистецтва:		
У. Андрушенко: Як то з тими зеленими листочками?	4	22
— Яких слів добирати?	6	22
Волсдимира: Як дібрати взори?	9	22
Праця про писанки	7	8
Союзянка: Про Вишивані Вечерниці	5	22
Пояс	1	21

НОВІ КНИЖКИ

Альманах „Гомону України“	5	8
Олена Василева: Море життєвське	10	10
Віра Вовк: Вітражі	8	4
В. Доманицький: Націотворча роля гетьмана Мазепи ..	3	4
Героїчний бій під Чорним Островом	10	10
Марія Косович: Горстка променів	9	4
Ірина Книш: Три ровесниці ..	4	8
Уляна Кравченко: Хризантеми ..	5	8
О. Копац: Неповторні дні	1	8
Д-р А. Княжинський: Творчий шлях Лесі Українки	7	10
О. Мак: Куди йшла стежка? ..	3	4
Микола Плевако: Статті й розвідки	8	4
С. Риндик: Пригоди і люди ..	2	8
— Пригоди Сірка Клаповухого ..	2	8
Л. Храплива: Козак Невмирака ..	2	8
В. Чаплинко: Українці	4	8
І. Шуварська: Недільний ранок ..	7	10

ПОЕЗІЯ

Віра Вовк: Воскресення	4	1
— До Христа	4	1
— Троянди	8	1
— Надія	10	1
— Баяда про св. Кекилію ..	6	1
Л. Далека: Туристові ..	1	1
Е. Дороцька-Кулик: З колядою ..	5	1
І. Ірлявський: Материні слова ..	9	1
М. Косович: І знов похмурніє ..	2	1
О. Теліга: ** ..	3	1
— Неповторне свято ..	7	1
В. Ткаченко: Спомин ..	11	1
— Теллий граніт ..		
Л. Українка: Із циклю „Сім струн“ ..		
Щедрівка		

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Климентина Банах	5	12
Анна Байор	10	12
Софія Василенко	3	12
Клявдія Ващенко	5	15
Анна Вивіян	11	12
Параскева Гладун	10	12
Олена Гординська	2	10
Т. Гриньків-Новосад	7	12
Єлисавета Гришко	3	10

Марія Ганушак	7	10
Кекилія Гардецька . ч. 1, ст. 6, ст. 10, ст. 12, ст. 14; ч. 2, ст. 7, ст. 27 ..		
А. Греськович	5	12
Оксана Драгоманова	8	12
Софія Замурило	2	12
Йоанна Клявзник	2	12
Текля Ковальська	9	12
Анна Лис	2	12
Климентина Малицька	2	12
Ірина Негребецька	5	12
Антоніна Олінкевич	4	12
Христіна Пилипчук	9	10
Ганна Ракоча-Білинська ..	2	12
ч. 4, ст. 10 ..		
Марія Сколоздра	2	12
Марія Сколарчук	10	12
Марія Шевчук	5	12
Катерина Шемердяк	8	16
Степан Шумейко	9	10
Пелагія Хомандяк	9	12
М. Фіриц	1	12

ПОСТАТІ

Маріон Андерсон	4	8
Т. Б. Б.: Кризь полум'яні межі ..	2	3
Л. Б.: Колишня „перша леді“ ..	11	8
Л. Бурачинська: Олена Кульчицька	10	3
Л. Буря: Заслужений успіх ..	1	9
— Книги пахнуть на полотні ..	2	9
— На видатному пості	5	9
— Розмова з ініціаторкою ..	6	9
— Жінка трьох вимірів	9	9
О. Василева: На крилах	10	7
М. Гаврилук: Оксана Драгоманова	8	12
Грандма Мозес	6	8
В. Драч: Любов Яновська	3	3
О. Животко: Сучасна Медея ..	3	7
О. Залізняка: Русійна сила ..	7	4
Н. К-а: У Менор Каледжі	3	9
І. Книш: Пам'яті Анни Йонкер ..	11	6
Д-р М. Кобринська: Тетяна Яблонська	5	3
Ляриса Латиніна	2	2
Е. М.: Дарія Віконська	6	3
Л. Онішко: Майстер народнього танку	8	15
Олена Потапова	9	4
Д. С.: Україна у французькому радіо	11	9
Сестра Гільда	1	8
Союзянка: Ювілей акторки ..	4	11
Тамара: Чи втрачені можливості? ..	10	9
О. Томоруг: Наша диригентка ..	4	9
У поклоні громадській діячці (Н. Селезінка)	8	4

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

Централя

А. Богачевська: Виховання ..	8	8
М. Величко: Господарство ..	8	9
Виховний Фонд ім. Г. Ракочої ..	4	12
А. Вокер: Зв'язки	8	7
Голос Америки	7	8
Отуємося до Конвенції!	2	2
О. Грабовенська: Преса	8	9
— Жовтень — місяць преси ..	9	2
М. Душник: Організація	8	5
Друга Виставка Жіночої Творчости	9	26
Д-р Е. Єржівська: Культура Заг. Збори Нац. Ради Жінок ..	8	6

Америку	10	26
І. Кашубинська: Організація ..	8	5
Конференція Громадянства у Вашингтоні	10	26
Конвенція УЖКА	10	обг.
Комітет Поневолених Націй ..	2	2
Л-ка: Чому вони не з нами? ..	8	2
Н. Лужницька: Культура	8	6
Наша програма	7	1
Наші делегатки	6	2
Наші гордоші	7	2
О. Макар: Суспільна опіка	8	8
На Дім США	9	28
М. Нижанківська: Допомога бабусі	7	8
Літ. Вечір Виставки Жін. Творчости	10	26
Перед Конвенцією США	6	2
По Конвенції США	8	30
Поклін Лесі	7	2
Посвячення Дому США	11	26
Поштова марка	3	2
Програма Конвенції	6	12
С. Пушкар: Дві Конвенції	8	3
Резолюції XIII. Конвенції США ..	9	26
Руками жінки	8	2
М. Ржепещька: Народне мистецтво ..	8	7
Д. Бойчук: Окружна Рада ..	5	2
Окружна Рада США у Нью Йорку:		
Окружний З'їзд	4	26
Вишивані Вечерниці Відділів США	5	26
Окр. Рада у Дітроїті:		
Конференція Референток Суспільної Опіки	1	28
Окружний З'їзд	7	26
Окр. Рада у Шикаго:		
Відновлення діяльності	10	27
Окр. Рада у Рочестері:		
Поклін Т. Шевченкові	1	28
Окружний З'їзд	2	27
У поклоні Героїні	6	27
Окружний З'їзд	10	27
Окр. Рада у Філадельфії:		
Окружний З'їзд	1	29
Вих. Семінар Окр. Ради ..	6	26
В день Іменин	7	32
Окр. Рада у Клівленді:		
Окружний З'їзд	5	26
Пожертви на пам'ятник	11	27
Розмова з ініціаторкою	6	9
Наші гордоші	7	2
Поклін Лесі	7	2
Звіт із діяльності	8	33
Окр. Рада США у Ньюарку:		
Окружний З'їзд	6	26
Стипендійний Фонд	11	12
Почини Відділів		
Л. Б.: Виставка М. Морачевської	1	11
— Листопад у Відділі	10	11
М. Зубаль: Театральна вистава ..	7	11
Показ моди	4	22
Пресова референтка: Дитяча світличка	8	14
Родинні імпрези	6	11
Союзянка: Ювілей акторки ..	4	11
М. Сельмах: Ще одна світличка ..	11	11

Олена Гоморуг: Хор „Ластівка“	5	10
Членка Управи: Виставка у крамниці	3	11
В. Ценко: Градуаційна зустріч	8	11

В і д і л и

1 Відділ ч. 2, с. 28, ч. 5, с. 27, ч. 7, с. 8, ч. 7, с. 27	11	28
2 Відділ	11	28
3 Відділ ч. 5, с. 28, ч. 7, с. 27, ч. 8, с. 33	9	29
4 Відділ	5	28
6 Відділ	4	27
7 Відділ	3	27
8 Відділ	7	27
10 Відділ	ч. 1, с. 11	7
11 Відділ ч. 3, с. 11, ч. 7, с. 29	10	27
13 Відділ ч. 4, с. 27, ч. 5, с. 28	8	33
16 Відділ	ч. 6, с. 27	10
17 Відділ ч. 1, с. 30, ч. 3, с. 27, ч. 4, с. 28, ч. 6, с. 28	9	29
18 Відділ	5	29
20 Відділ	ч. 4, с. 22	5
21 Відділ	ч. 2, с. 29	8
22 Відділ	ч. 3, с. 27	4
23 Відділ ч. 3, с. 28, ч. 4, с. 28, ч. 5, с. 30, ч. 7, с. 29, ч. 8, с. 34	10	28
24 Відділ	4	29
25 Відділ	10	29
26 Відділ	ч. 4, с. 29	10
27 Відділ ч. 2, с. 29, ч. 3, с. 28, ч. 4, с. 29	11	29
28 Відділ ч. 1, с. 30, ч. 8, с. 35, ч. 9, с. 29	10	29
30 Відділ	3	28
33 Відділ	8	35
34 Відділ	5	30
37 Відділ	2	30
38 Відділ	ч. 3, с. 28	10
40 Відділ	6	28
42 Відділ ч. 3, с. 29, ч. 4, с. 30, ч. 6, с. 11, ч. 7, с. 29	10	30
43 Відділ ч. 1, с. 31, ч. 4, с. 27, 30, ч. 6, с. 28, ч. 7, с. 29, ч. 8, с. 35	10	11
44 Відділ	7	31
45 Відділ	8	37
46 Відділ	4	30
47 Відділ ч. 2, с. 30, ч. 6, с. 29	8	37
48 Відділ	ч. 2, с. 31	3
49 Відділ	8	38
51 Відділ ч. 3, с. 29, ч. 5, с. 30	10	30
54 Відділ ч. 1, с. 31, ч. 3, с. 30, ч. 6, с. 30	8	38
55 Відділ ч. 2, с. 31, ч. 3, с. 31, ч. 4, с. 31, ч. 6, с. 32	8	39
56 Відділ	2	31
57 Відділ ч. 4, с. 31, ч. 5, с. 30, ч. 6, с. 32	8	39
59 Відділ	1	32
62 Відділ	3	31
63 Відділ ч. 3, с. 32, ч. 4, с. 31, ч. 5, с. 31	11	29
64 Відділ	ч. 1, с. 32	7
65 Відділ	4	32
66 Відділ ч. 3, с. 32, ч. 4, с. 32, ч. 5, с. 32	9	30
67 Відділ	4	обг.
69 Відділ	5	32
70 Відділ	ч. 2, с. 32	7
71 Відділ	ч. 5, с. 32	8

СТАТТІ, СПОГАДИ

Будуємо майбутнє	8	1
Велике зобов'язання	11	1
Готуймося!	6	1
Л. Д.: Як ми голосували?	10	2
Для світлого майбутнього	5	1
Г. Дмитерко-Ратич: Сорок років тому	9	7
Душа на сторожі	2	1

Д-р Л. Ганкевич: Перша українка	10	4
К. Гардецька: Між „Впередом“ а „Нашою Метою“	10	4
За право для живих і мертвих	10	1
І. Кашубинська: Ялинки трьох країн	1	7
Об'єднаним дзвоном	4	1
Перед Конвенцією УЖКА	9	1
Прориваємо греблі	3	1
Різдяні символи	1	2
С. Рожок: Закриваючи Виставку Руїницька сила	9	3
Г. Совачева: Різдво в театрі „Заграва“	9	2
Г. Франко-Ключко: Найкращий Великдень	1	3
П. Ц-а: У століття „Запорожця“ ч. 9, ст. 31, ч. 10, с. 31	4	7
Д. Ярославська: Нездійснене бажання	11	30
.....	8	10

УСПИХИ ЖІНОК

Маруся Бек	1	6
Грина Бованко	6	8
Іванна Вігошинська	7	8
Марта Гарбович	8	13
Христя Гачкевич	7	6
Д-р Любов Зофійовська	9	8
Емілія Запорожець	1	4
Катря Єнкала	9	10
Зореслава Колінко	5	7
Анастазія Кочан	7	6
Діма Комілевська	9	4
Зоя Лісовська	8	обг.
Леся Мельник	8	13
Д-р Наталя Пазуник	9	8
Катря Пелешок	7	8
Галина Синенька	5	7
Н. Сухорська	9	10
А. Чопик	1	4
Слава Яхницька	6	8

ЯК ВОДИТЬСЯ?

Впорядкування бенкетів	2	19
Обурена: Привітання поцілунком	9	19
Проблеми з поцілунками	11	22
Читачка з Нью Йорку: Весільні подарунки	8	25

ДІТРОЙТ, МИШ.

(Докінчення зі ст. 30)

поступати в громадській роботі. Прикро, бо аж дві членки Відділу виїхали цього року з Дітройту. Перша — це п-ні Марія Шалауга. Її син д-р Ігор Шалауга скінчив студії медицини і переїхав із родиною на працю до Арізони. Хоч як сумно було нам прощати п-ні Марію, яка по мимо браку часу все була активною в Відділі, то ми раділи разом із нею, що Бог допоміг їй виховати сина, якому більшевики забрали батька ще в 1939 р. А його знаємо, як студента, активно-го в українському житті, що своїм м'яким барігоном не раз збагатив імпрези нашого Відділу.

Прощання п-ні Слави Скасків, що відбулося у серпні ц. р., мало гарну, родинну атмосферу. Пані Слава була членкою Управи нашого Відділу майже від його заснування. Працювала

довго, як скарбник, як господарська референтка та як член Контр. Комісії. Всі фестини, Вишивані Вечерниці та ярмарки в Інст. Інституті в тих роках — її праці й старанням завдячують сзій успіх. Її багата збірка вишивок, кераміки та різьби не раз допомогла нам уладити виставку народнього мистецтва. Коли врахувати всі труднощі суспільної праці, тим більшу вдячність повинні ми виказати тим, що віддають їй скупі хвилини свого відпочинку. А пані Слава ніколи не жаліла часу й труду для нашого Відділу. Прощаючи її — ми також згадали широко її чоловіка Богдана та прихильну нам тещу п-ні Скаскову. Всі троє вложили багато праці в 63 Відділ. Громада Вашингтону, куди переїхали п-во Скаскови, збагатилася цінними суспільними працівниками.

Наші щомісячні сходи складалися з двох частин — офіційної та чисто ділової для полагодження біжучих справ. Майже всі мали своє спеціальне призначення — поклін Лесі Українці, Маркіянові Шашкевичеві, роковинам Листопаду та іншим. На всіх сходах були відчитані відповідні доповіді, чи подані актуальні думки, як от зреферування вбивства бл. п. Лева Ребета і Степана Бандери напередодні процесу (п-ні д-р В. Савчук).

На підкреслення заслугує факт, що наші молоді членки, яких діточки вже попідростали, щораз то більше активізуються. На останніх сходах з нагоди Листопадових роковин п-ні Надя Лаврин відчитала дуже гарно опрацьовану доповідь, присвячену пам'яті великого Митрополита Андрея Шептицького.

Цей рік у нашій Відділі позначився спеціально. На Конвенції СУА вибрано до Гол. Управи голову нашого Відділу п-ні О. Макар на референтку суспільної опіки, а п-ні Д. Бойчук відзначено на Виставці Жіночої Творчости з нагоди Конвенції СУА за гарне використання трипільських мотивів.

Переглянувши цілорічну працю приємно ствердити, що мимо перетяження членок заробітньою і домашньою працею, по мимо родинних обов'язків кожної членки можна багато зробити, коли є спільне вирозуміння і співпраця.

Олена Климишин
пресова референтка

Кожна організована громадянка знає, що своєчасно внесена передплата на журнал є здоровою фінансовою підставою для розвитку видавництва.

Return to:
 "OUR LIFE" Magazine
 4936 N. 13th St.
 Philadelphia 41, Pa.
 RETURN POSTAGE GUARANTEED

БРІДЖПОРТ, КОНН.

Основні збори Відділу СУА

З ініціативи пань Анни Чернявської та Мирослави Чубатої відбулися в Бріджпорті 28. листопада б. р. **основні збори** нового Відділу СУА. На ті збори прибула представниця Централі й Окр. Ради з Нью Йорку пані Ірина Падох. Присутніх на залі було 25 осіб. Пані Чернявська відкрила збори молитвою та привітала делегатку Централі і майбутніх членок. З черги вибрано президію в особах: п-ні Чернявська голова й п-ні Мирослава Чубатий, секретарка. Потім забрала слово п-ні Падох, яка вияснила ціль, значення і потребу жіночої організації, пояснила головні точки статуту СУА та подала до відома, що наш Відділ буде мати чергове число 73.

Статут прийнято більшістю голосів, після чого приступили присутні до **вибору Управи**. До Управи ввійшли такі особи: Голова пані Михайлина Шиманська, містогорова й організаційна референтка пані А. Чернявська, секретарка пані Марія Сливінська, скарбничка пані Оля Пендаківська і референтки: культурно-освітня пані М. Чубатий, імпрезова пані Степанія

Жеребецька, пресова пані Олександра Шуст, господарські — пані: Стелла Домінгез і Марія Михайлович. До Контр. Комісії ввійшли пані: Наталія Шуст, як голова, а членки: Ольга Папроцька, Софія Максимюк (Василя), Климентина Борис і Анна Зелик.

Нововибрана голова подякувала за вибір і довір'я, заявляючи, що буде старатися вив'язуватись якнайкраще зі свого завдання та прохала піддержки членок у праці. Перші сходи Управи назначено на 5. листопада ц. р. Після дискусії над деякими справами закінчено збори молитвою.

Зараз по закінченні зборів зійшлися членки Управи в гостинному домі панства Чернявських, де господиня прийняла гостей обильною та смачною вечерою. Настрій був веселий, відчувалося у присутніх вдоволення з основи жіночого товариства й запал до праці у ньому. Розвинулася поживлена гутірка на тему праці в товаристві. По закінченні прийняття та при відході представниці Централі кожна з членок сердечно дякувала їй за присутність.

*

Перші сходи Управи 73 Відділу СУА в Бріджпорті відбулися 5. листопада ц. р., на яких намічено плян праці на біжучий рік.

Олександра Шуст
 пресова референтка

ПОДАРУНОК СВ. МИКОЛАЯ

(Докінчення зі стор. 24)

— Добре! Я все поробив, що ти мені казав, а крім того поскладав усі свої книжки і речі.

— Молодець, справжній козак! — похвалив тато. — Ну, а тепер сідай же та напиши листа до святого Миколая. Проси у нього щось добре, бо ти таки чемний хлопець.

— Я вже написав листа до святого Миколая, — весело відповів Івась. — І я вже одержав те, чого просив.

НОВИЙ ФІЛЯТЕЛІСТИЧНИЙ ВИПУСК

Український Музей у Клівленді, сектор філятелії, випустив аркуш марок із портретом Миколи Лисенка з нагоди 50-ліття смерті творця музичної культури України.

Торік у тому ж Музеї вийшла марка з відбиткою скульптури Лесі Українки, що станула в Укр. Городі Культури як пам'ятник поетеси.

ІЗ ЛИСТІВ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ

Забрало трохи часу

Пересилаю дещо спізнено передплату та прошу вибачення. Ми купили хатку й багато праці забрало заки довели все до порядку, а також забрало трохи часу заки всі видатки свої впорядкувала. Отже посилаю 4 дол. передплати, а 2 дол. на пресовий фонд журналу.

Євгенія Б.

Люблю Ваш журнал

З великою приємністю повідомляю Вас, що дуже люблю Ваш журнал і тищуся кожним його поліпшенням. Подобається мені його вигляд і зміст. Бажаю Вам успіхів і повного вдоволення з Вашої праці.

Христина Дребич

Зміна адреси

До Адміністрації „НАШОГО ЖИТТЯ“

4936 N. 13th St., Philadelphia 41, Pa.

Долучую 10 центів — прошу змінити мою адресу.

Моя **ПОПЕРЕДНЯ АДРЕСА** була:

ЧИСЛО ВІДДІЛУ (якщо членка СУА):

Ім'я і прізвище:

Адреса:

Моя **НОВА АДРЕСА** така:

Ім'я і прізвище:

Адреса: